ଜଣାଣମାଳିକା ।

—०ःOः०—

ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଝି ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର । ଗିରିକଇଲାସେ କରିଛ ଘର । ହେ ଅଗଙ୍ଗାଧର । ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ।। ଘୋଷା ।।

ଧନ୍ୟ ପରିଜ୍ଞା ତୁମ୍ଭର ହେ ଶିବ ପାଷାଣ କରୁଛ ଘର । ଅନାଥର ନାଥ ଅହେ ବୈଦ୍ୟନାଥ ମସ୍ତକେ ତୁମ୍ଭର ଏ ଜଟାଭାର । ବଣେଶ୍ୱର, ପାବକେଶ୍ୱର, ହେ ମହେଶ୍ୱର, ମୋହକର୍ମକୁ ବ ଏତେ ନିଷ୍ଠୁର । ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର । ୧ ।

ଡାକୁଅଛୁ ନିରନ୍ତର ହେ ଶିବ ଡାକ ଶୁଣୁନାହିଁ ମୋର । ଭଗୀରଥ ସ୍ତୁତି କଲାବେଳେ ଗଙ୍ଗା ଯେଉଥିଲ ପଶି ମଥା ଉପର । କର୍ମିପ୍ରାଧର, ତୁ କ୍ଷମା କର, ଅ [illegible] ମା [illegible], ନିରସ୍ତ ଜନରେ ହ ମାୟା କର ନମସ୍ତେ । ୨ ।

ସ୍ୱରଣୀ ଗିରିଜା ଦେବୀ ହେ ଶିବ ତୁମ୍ଭର ହେଲେ ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗୀ ଧୂତୁରା ଗଇଷ ଚମ୍ପା ନାଗେଶ୍ୱର ହେଉଅଛି ଯେଣୁ ପବଂଦା ଲାଗି ପଦ୍ମନ୍ତେ ଯୋଗୀ, ମଶାଣେ ଜଗି, ଗଞ୍ଜେଇ ଅଗି, ଖାଇ ମୋ କର୍ମକୁ ଏଡ଼ିକ ରାଗୀ । ନମସ୍ତେ । ୩ ।

କୃପାଳେ ଚନ୍ଦନଚଚା ହେ ଶିବ ଶୋଭା ପାଉଅଛି ମଥା । ଅହେ ଗଙ୍ଗାଧର ହେଲ ଦ ପଥର ନ ଶୁଣିଲ ମୋର ଏ ଦୁଃଖକଥା । ଝିଙ୍କଧରଗା, କକ୍ଳେପଇତା, ବଳୁଡ଼ବୁଡ଼ା, ଏତେ ପ୍ରଭୁ ଥାଉ ତ ଗଲା ଚିନ୍ତା । ନମସ୍ତେ । ୪ ।

ଗଣ୍ଡସ୍ଥଳେ ମୁଣ୍ଡମାଳ ହେ ଶିବ ମହିମା ହେ ପାରେ କହି ଜଗବନ୍ଦନ ତୁମ୍ଭର ଭବାନୀ କରନ୍ତରେ ପାଶେ ବେଷ୍ଟନ୍ତି ରହି ସଦା ସେବଇ, ଏ ଦୁଃଖ ସହି, କରୁଣା କାହିଁ, ସ୍ୱାମ ବଇବର୍ତ୍ତ ମଲ୍ଲ ଗୃହି । ନମସ୍ତେ । ୫ ।

———

ମହାବିନାୟକଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ମହାବିନାୟକ ବାବା ହେ ଦୁଃଖୀ ଡାକୁଛି ।
ପଛଠାରେ କ ବାରେ ବସ୍ୟା କୋହୁଛି ॥ ଘୋଷା ॥
ପର୍ବତଶିଖରୁ ନୀର ଝର ଗଡୁଛି ।
ଗଡଗଡ ଜ ସଧୀରେ   ପଡୁଛି କୁଣ୍ଡ ଭିତରେ
ସେହି ଜଳ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ ଲାଗି ହେଉଛି । ୧ ।
ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଦୁଃଖ ଯାଉଛି ।
ଧନ୍ୟ ଗଜ ବରଦାଣୀ   ବାକ୍ଷେ ବର ଅଛୁ ପୁଣି
ମସ୍ତକ ଉପରେ ମଣି ଫଣୀ ଗର୍ଜୁଛି । ୨ ।
ସ୍ୱାମୀ ଉତ୍ତର ଭାଗରେ କୁଣ୍ଡ ରହିଛି ।
ତାର ନାମ ଚମ୍ପକୁଣ୍ଡ   ପାପିମାନେ ହନ୍ତି କୁଣ୍ଡ
ସେ କୁଣ୍ଡେ ବୁଡିଲେ ମୁଣ୍ଡ ପାପ ଛାଡୁଛି । ୩ ।
ସ୍ୱାମୀରେ ଡେଲଙ୍ଗୀବାଦ୍ୟ ବଢ ବାଜୁଛି ।
ଚଉପାଶେ କପିବୃନ୍ଦେ   ବେଢିଣ ଅଛି ଆନନ୍ଦେ
କେହି ଡାଲେ ଡିଏଁ କେହି ନୃତ୍ୟ କରୁଛି । ୪ ।
ଜନ୍ତୁଅଛି ଏଠାବରେ ଚମ୍ପୁ ପାଉଛି ।
ଶୀତେ କଦଳୀ ପବନ   ଶ୍ରୀଚରଣେ କରେ ଧ୍ୟାନ
ଦାଶ ମୋ ହେଳଦୀପ୍ତ ଆଶେ କହୁଛି । ୫ ।

— ୦।*।୦ —

ଶ୍ରୀଲୋକନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

କେହିଁ ଯାଜନକ କରେ ନିବେଦନ ଶ୍ରୀଲୋକନାଥଙ୍କୁ ଗୃହିଁ ।
କରମସ୍ତକରେ ଦେଇଣ ସନ୍ଧରେ ବୃଷଭ ପଛରେ ରହି ହେଁ ।
କମଲଧାରଣ ମତେ । କଷ୍ଟ ବ୍ୟାଘ୍ରରୁ ରଖ ଭୂଲିଚେ ହେ । ୧ ।
ଖରେ ମୋ ଗୁହାରି ଶୁଣ ଶୂଳଧାରୀ ଷଣେ ବିଳମ୍ବ ନ କର ।
ଷିତିମଣ୍ଡଳରେ କେ ତୁମ୍ଭ ବାହାରେ ଭରସା ଅଛି ମୋହର ହେ ।
ଅଟେ ଖଟ୍ୱାଙ୍ଗଧାରଣ । ଖେଦସିନ୍ଧୁରୁ କର ତାରଣ ହେ । ୨ ।
ଗଲଣି ଜୀବନ ଅହେ ପଞ୍ଚାନନ ନ କରବ ଯେବେ ଦୟା ।
ଗାଢ଼ ବିପତ୍ତି ଦେଖିଣ ପଶୁପତି ହୃଦରେ ନ ଧର ମାୟା ହେ ।
ଗଙ୍ଗାଧର ତୁମ୍ଭେ ପରା । ଗଙ୍ଗା ବିଖ୍ୟାତ କହନ୍ତି ଧରା ହେ । ୩ ।
ଘାଉଅ ହରଣୀ ପଦ୍ୟେ ମୁଁ ପୁଣି ଦେଉଛି ଅନୁକରଣେ ।
ଘନତମ ପଥ ଦୁର୍ଗତି ମୋହର ଘୋଟି ଗ୍ରାସିଲାଣି ମୋତେ ହେ ।
ଘୃଣା ନ କଲେ ଭୂତେଶ । ଘୋର କଳୁଷ ହେବ କି ନାଶ ହେ । ୪
ନଗସୁତାପତି ଘେନ ମୋ ବିନତି ଚିତ୍ତକଠିନ ନ ଧର ।
ନ ରଖି ପାରିଲେ କଦା ହେବ ଭଲ ଜାଣିଥାଅ ତ୍ରିପୁରାରି ହେ ।
ନବପଞ୍ଚ ଭୁବନରେ । ନ ଜାଣିବେଟି ପ୍ରଭୁ ପଣରେ ହେ । ୫ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଭାଲ ମୋତେ କରୁଅଛୁ କେତେ ଏମନ୍ତ ଅବା ବୋଲିବ ।
ଚତୁର୍ବର୍ଗଦାତା ହେବ କଷ୍ଟେ ହାନ ଜାଣ କାତ୍ୟାୟନୀଧବ ହେ ।
ଚିନ୍ତା ନ ପାଅ ଗୋସାଇଁ । ଚନ୍ଦ୍ରାନନେ ନ ଦିଅ ଉପାଇ ହେ । ୬ ।
ଛାର ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଉଅଛି ଖାଡ଼ ଛାଡ଼ୁ ନାହିଁ ଏ ଦେହରୁ ।
ଛନ୍ଦାତନଭାତ କନ୍ କେ ରକ୍ଷିତ ପାରିବ ଘୋର ଦୁସ୍ତରୁ ହେ ।
ଛଳ ନ ଘେନ ଏ ଶେଷ । ଛତ୍ରକରେ ମୋ ବିପତ୍ତି ହର ହେ । ୭ ।
ଯିବ କି ଜୀବନ ଦେଉଅଛି ଛନ ଦଣ୍ଡ କାହିଁ କିଛି ବୁଝି ।
ଜାଗ୍ର ଜାଗୁ ପ୍ରାପ ଯିବ ଯେବେ ନାଶ ଏଣୁ ହେବ କେହୁଁ ଷିବି ହେ

ଯେବେ କୃପା କଲେ ମୋତେ । ଦଦଗତ ବା ଲଗନ୍ତା କେତେ ହେ ।
ଙ୍ଲଛି ଯାହାର ମହିମା ଅପାର ଶଙ୍କର ବୋଲି ଜଗତେ ।
ଙ୍ଟଳରେ ଦୁଃଖ ହର ବିରୂପାକ୍ଷ ସୁଦୟା ବହି ସୁଚିତ୍ତେ ହେ ।
ଙ୍ଗଉଲିଟି ତନୁ ମୋର । ଙ୍ଗରବାରୁ ବପେ କରନ୍ତର ହେ । ୯ ।
ଜିରକ୍ଷତାରଣ ବାନା ଉଡ଼ାଉଣ ମଉଳ କପା ଫେଉଛୁ ।
ଜଗଣ ନ କର ଅବେ ଉମାବର ନ ମଣ ମୋ ଗିର ଭୁଚ୍ଛ ହେ ।
ଜସ୍ୱର୍ଶୟ ଜନଠାରେ । ନ କରୁଛ କୃପା କପା ବାଟର ହେ । ୧୦ ।
ଟଙ୍କଧର କନୁ କେ ଅବା ମୋ ତନୁ ରଖିବାକୁ ଏ ସଂସାରେ ।
ଟାଳ ଏ ଦୁର୍ଗତି ହୋଇ ତୋଷମତ ଗୃହିଁ ସୁଧାନଦୀଜଳରେ ହେ ।
ଟାହି ନ ମଣ ହେ ହର । ଟାଣ ଭାଜିଯାଉଛି ମୋହର ହେ । ୧୧ ।
ଠଣ ଶ୍ରୀଚରଣ ତଳେ ମୁଁ ଶରଣ ପଶିଲିଟି ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ ।
ଠିକେ ମୋ ଗୁହାର ଶୁଣ କର୍ଣ୍ଣ ଡେଇ କାହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୃଦୟ ହେ ।
ଠାକୁର ବୋଲାଇ କାହିଁ । ଠକପଣ ନ କର ବିମୁଖ ହେ । ୧୨ ।
ଡେଇଥାଅ ଶ୍ରୁତି ଡାକିଲି ଅରତିଜନେ ଭଗକ୍ଷଣେ ଶୁଣ ।
ଢୋଲାଗୋଚରରେ ଦେଖି ଦେଖି ମୋରେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୁଅ ଆପଣ ହେ ।
ଡସିଲ ମୋତେ କଳି । ଡକା କର ଏ ଘୋର ଦୁର୍ଗତି ହେ । ୧୩
ତମାଳ ନ ମଣ ଏ ମୋହ । ଣାଣ ଅବେ ପିନାକଧାରଣ ।
ତଳିଲେ ଏ ଜୀବ କାହା ଅଚଳିବ ଏଥୁ ହେବ କ କାରଣ ହେ ।
ଥକା ପଡାବା ଦୂରିବ । ତାକେ ଯେବେ ମୋତେ ନ ରଖିବ ହେ ।
ଅଣଦେଲା କଲେ ନାଶ ଶିବ ଲଲେ ଜ୍ଞାନ ଗଣେଶପିଅର ।
ଏଣିକି ଏଥର ଆଶା ମୋର ଦୂର ନ କର କୃପାସାଗର ହେ ।
ଊଣା ମତରେ କ ଦେଜ । ଉଣା କର ଏ ଦୁଃଖ ବଳନ ହେ । ୧୪
ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟ ଭିତରେ ଭୁମ୍ଭ ବାହାରେ ଯେବେ ଥାନ୍ତା ଅନ ଜଣେ
ତଥ୍ୟ କହ ଡାକିଥିଲେ ତାହା ପ୍ରତି ଯାଆନ୍ତି ମୁଁ ସିନା ତେବେ ହେ ।

ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟର ଏ ଈଶ୍ୱର । ତରିବାକୁ ନାହିଁ ଆନ ଗତି ହେ ।୧୬।
ଥୟ କରି ମୋତେ କହ ହେ ସୁରତ୍ରେ ପ୍ରତିଆଶା ଫେଟିଯିବ ।
ଥିଲା ଏକ ଆର୍ତ୍ତି ଥିଲେ ପାର୍ବତୀକାନ୍ତ ଏ ବାଣୀ ଶୁଣିବ ହେ ।
ଥୁଅ ବାନାକୁ ଫିଟାଇ । ଥିଲେ ଭରସା ଏବେ ଛୁଟାଇ ହେ । ୧୭ ।
ଦୀନାର୍ତ୍ତନାଶନ ବୋଲାଅ ଈଶାନ ଦଣ୍ଡ ନାହିଁ ଏବେ କଷ୍ଟ ।
ଦୁରିତ-କ୍ଲେଶରୀ ମୋତେ କର ଯାଇ ଗାତ୍ରେ ଦାରୁଣ ହେଉଛି ହେ ।
ଦଣ୍ଡ ନାହିଁ ବଞ୍ଚ ବୃଦ୍ଧି । ଦାନ କର କୃପାମହୌଷଧି ହେ । ୧୮ ।
ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଲୋଭ ଦିଅନ୍ତି ହେ ପଞ୍ଚବଦନ ମୁଁ ଅବା କଷ୍ଟ ।
ଧରିତ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଦୀନେ ଶୁଣି ମୋତେ ନିନ୍ଦା କରିବେଟି ତାହୁ ହେ ।
ଧନ-ଦ୍ରବ୍ୟ-ଅଭିଳାଷୀ । ଧର୍ମ ସ୍ୱଭାବ ଦେଖ ମୋହର ହେ । ୧୯ ।
ନ କର ଅନାଥ ଅହେ ଲୋକନାଥ ନୀରକ୍ଷ ଦୀନଜନରେ ।
ନିର୍ଦ୍ଦୟହୃଦୟ ନ କର ଉଦୟ କୃପାକଟାକ୍ଷ ମୋଠାରେ ହେ ।
ନଗସୁତାପ୍ରିୟ ହୋଇ । ନାଗ ହାର ବହୁଛ କପାଇଁ ହେ । ୨୦ ।
ପରମକରୁଣାସାଗର ହେ ଭଣା ଦର୍ଶିବ ଜଗତେ ଯେନା ।
ପରମେଶ୍ୱର ଯାର ଛତ୍ରେ ଭକ୍ତଙ୍କର ନାମରେ ଏକଇ ତାନା ହେ ।
ପଡୁ ନାହିଁ କି ତା ମନେ । ପାଳ ସେ କଥା ଏବେ ବଦନେ ହେ ।୨୧
ଫଦା କହିଅଛୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମୁଁ ତାତ୍ତ୍ୱ ଫଳୁ ନାହିଁ ମୋ କର୍ମକୁ ।
ଫେଡକରି ଯେବେ ନ କହିବ ତେବେ ଶିବ ଯେନା ବଫଳକୁ ହେ ।
ଫେଙ୍ଗି ନ ଦିଅ ମୋ ବାଣୀ । ଫଣୀଧର ବିମୁଖ ନ ମଣି ହେ । ୨୨ ।
ବଢିଗଲା ଅଧି ସମୟ ହେ କାଶୀନାଥ ଏବେ ମୋତେ ରଖ ।
ବିଷ୍ଣୁରଲେ ହେଲା ବୃତ୍ତିଲା ମୋ ଲେଖା ବ୍ରହ୍ମଜନନୀରେ ଦେଖ ହେ ।
ବନ୍ଧୁ ଏଥିରୁ କର । ବ୍ୟୋମକେଶ ହୋଇ କର୍ଣ୍ଣଧାର ହେ । ୨୩ ।
ଭଲ ଭଜ ଯାର ମହିମା ଅପାର ନ ପାଇଲେ ସହସ୍ରାକ୍ଷ ।
ଭ୍ରାନ୍ତ କରି ମନେ ଚତୁରବଦନେ ଗଣନା କରି ନାହାନ୍ତି ହେ ।

ହେଳ ନ କଲେ ଅନର୍ଥ । ଉଲ୍ଲଘିବ ଏତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେ । ୨୪ ।
ମୁଁ ହୀନ ପାମର ଅଟେ ଦୁର୍ବୃତ୍ତର ନ ଜାଣଇ ତବ ସେବା ।
ମନ୍ତ୍ର ଜପ ଧ୍ୟାନ ତନ୍ତ୍ର ଆରାଧନ ଏମାନ କେ ଜାଣେ ଅବା ହେ ।
ମହାପାତକୀ ମୁଁ ଜାଣ । ମହାଦେବ କର ଉଦ୍ଧାରଣ ହେ । ୨୫ ।
ଜନନୀ ଗର୍ଭରୁ ଜନମ କାଳରୁ ପାପ ମୁଁ କରିଛି ଯେତେ ।
ଚିତ୍ରଗୁପ୍ତମନ୍ତ୍ରୀ ଲେଖନ କରନ୍ତି ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଣ କେତେ ହେ ।
ଜୀବ ଯିବାର ସମୋ ବଳ । ଜୀଇବାର ବହୁ କଳବଳ ହେ । ୨୬ ।
ରସବନ୍ଧନରେ ଏସ ଜୀବନରେ ରହିବ କି ଅଛି ପୁଣି ।
ରୋହିଣୀବଲ୍ଲଭ ବଦନେ ସୁଲଭ ଚକୋରର କାହିଁ ପୁଣି ହେ ।
ରକ୍ଷ ଏମାନ ବଶୁର । ରହୁ ପାଶେ ଅନଙ୍ଗଅରି ହେ । ୨୭ ।
ଲଉଡ଼ୀ ଅନ୍ତର ହଜନ୍ତି ପ୍ରକାର ଲଭିଅଛି ସେହି କ୍ଲେଶ ।
ଲଘୁ ନ କରିବ ମୋତେ ଏଥୁଁ ପାଦ କର ଗିରିଜାକାନ୍ତ ହେ ।
ଲଭିଅ ବ୍ୟାକୁଳ ସୃତ । ଲୀଳାମାତ୍ରେ କୃପାଜଳ ସିଞ୍ଚ ହେ । ୨୮ ।
ବୃଦ୍ଧି ଜରା ଅଟ ଭରୁ ପ୍ରାଣ୍ୟେ ପଟ ଦେଉଛି ମୋହର ଶିବ ।
ବାଧିଲାଣି ଯେତେ ବର୍ଣ୍ଣିବ ତା କେତେ ତୁମ୍ଭେ କି ନ ଜାଣ ଦେବ ହେ
ବିଶେଷ ମହିମା ଯାର । ବରଞ୍ଚକ ହୋଏ ଅଗୋଚର ହେ । ୨୯ ।
ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଫଟିକର ପ୍ରାୟେ କଳେବର କ୍ଷୀରୋଦ୍ଭବ ଗଙ୍ଗ ଗଞ୍ଜେ ।
ଶଶୀ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜାତବେଦ ଯାର ନେତ୍ର କଣ୍ଠେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ବିରାଜେ ହେ ।
ଶାନ୍ତ କର ଏ ବେଦନା । ଶେଷରୂପୀ ତୋହି ତୋପମନା ହେ ।୩୦
ସାର ଏ ବଚନ ଷଡନ୍ତି ମାନ ଯେ ନ ଜାଣଇ ଦର୍ଶନ ।
ଷଷ୍ଠୀଶ ଅନାଇ ଶଶ ନାଶ ଯାଇ ଅଙ୍କରେ ରହିଲା ଚନ୍ଦ୍ର ହେ ।
ସେ କଥାକୁ ମନେ ଘେନ । ଷଡନ୍ତି ହତ ଦେଲୁ ଦେନ ହେ । ୩୧ ।
ସାଗର ମନ୍ଥନ କାଳେ ବିଷ ପାନ କଲ ଦେବତାଙ୍କ ହିତେ ।
ସେ ଜ୍ୱାଳାକୁ କର ଏ ମୋହ ସୁହାଇ ଶୁଣ ନାହିଁ ଶୁଦ୍ଧପଥେ ହେ ।

ସବୁ ଆଶା ମୋର ଥିଲା । ଶେଷ ଅଛି ଯେମାନ ହୋଇଲା ହେ । ୩୨।
ହେଜୁଥାଇ ମୋର ମନରେ ଅପାର ହର କହିବେ କାରଣ ।
ହେଉଛି ଯେ କଥାମାନ ଏବେ ବୃଥା ନ ଘେନବାରୁ ଜଣାଣ ହେ ।
ହେଲି ଏବେ ମୁଁ ନିଧନ । ହେଲା କହିବାରୁ ଚିଲ୍ଲେଚନ ହେ । ୩୩
କ୍ଷମାନିଧି ବାମଦେବ ତୋହ୍ନ ବାମ ଯେନ ମୋ ଗୃହେ କନକ ।
କ୍ଷମେ ଦ୍ୱିଜ ବନମାଳୀ କହେ ଭାଳ ଛେଦ ମୋର ପାପଭ୍ରାନ୍ତ ହେ ।
କ୍ଷୀରୋଦ୍ଭବ ଶ୍ରୀପଦ୍ମରେ । କ୍ଷମେ ଚତ୍ତ୍ୱ ରହୁ ନିଷ୍ଠଳରେ ହେ । ୩୪ ।

ବାଙ୍କି ଚଣ୍ଡିକା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଜଣାଣ ।

କର୍ମ୍ମହୀନଜନ କରଇ ଜଣାଣ କହଇପୁ ପଢ୍ଚେ ରହୁ । କୃପାମୟି ମୋତେ କୃପାକର ଚତ୍ତେ ଅନ୍ୟ ଆଶା କେହୁ ନାହିଁ ଗୋ । କଷ୍ଟୁଁ-କର ମୋତେ ଏଣେ । କେହୁ ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ଶରଣ ଗୋ । ୧ ।

ଛିନ୍ନମଧ୍ୟେ କାହିଁ ଗଲ ବନୁ ନାହିଁ କୋଳରେ ଯାଉଛି ସବୁ କ୍ଷମାପାରଗ୍ରୀ ତ୍ୟଜିତ ଅନ୍ୟ ଅଣ୍ଡ୍ରା କେହ ନାହିଁ ମୋହର ଗୋ । ଛିନ୍ନପାଳନ ଉଦ୍ଧର । କୋଳ ଭଦ୍ର ଯାଉ ମୋ ଶରୀର ଗୋ । ୨ ।

ଗହନ ଦୁସ୍ତର ହୋଇଲା ମୋହର ଗୁରୁକଷ୍ଟେ ଗଲି ଗଥ । ଗିରି-ସୁତା ମୋତେ ତାର ଗୋ ଜଗତେ ଭୋପାଦେ ଭରସା କହି ଗୋ । ଗଛଜନ୍ମ ପାପ ମୋର । ଗୁଣ୍ଡା କହ ଦେଉଛି ଶରୀର ଗୋ । ୩ ।

ଘୋର ବିପତ୍ତି ଘାରୁଛି ଦବାଗ୍ନି ଘାଣ୍ଟି ପକାଉଛି ମୋତେ । ଘର ଦ୍ୱାର ବଷ ତ୍ୟକ୍ତ ହେଲା ଗ୍ରାସ ଘଟନ୍ତି ଦୁଃଖ ଭୁ ମୋତେ ଗୋ । ଘୋର କଷ୍ଟରୁ ନିବାର । ଘାଣ୍ଟି ପକାଏ ମର୍ମ୍ମ ଭିତର ଗୋ । ୪ ।

ଙକିଲେ ମୋପଣ ନ ଥିବେ କେ ସଣ ନସ୍ୱଶ୍ରିତ କର୍ମହୀନ । ନଗ-ସୁତା ବାରେ ରକ୍ଷ ଗୋ ଙପାରେ ନ ଶୁଣି ଦୁଃଖ ବାରୁଣ ଗୋ । ନ ରଖିଲେ ଗଲି ପଣ । ନଷ୍ଟେ ନନ୍ଦା ହେବଟି ଭୁମ୍ଭର ଗୋ । ୫ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶପୁର ଉପରେ ଠାକୁର ପଦ୍ମନାଭ ତୁ ବୋଲାଉ । ତତ୍ତ୍ୱରେ ଭକ୍ତଙ୍କୁ ଦୟା ନ ରଖିଲେ ତା ଅବେ କହିବ ଆଉ ଗୋ । ତତ୍ତ୍ୱେ ଚର୍ଚ୍ଚିବାକୁ ଧ୍ୟାଇ । ଜଗତରେ କୃପା ଦେଖ ନାହିଁ ଗୋ । ୬ ।

ସ୍ତୁତି ସବୁ ଅଣା କରନ୍ତି ଭବସା ଭବପାଦ ଅଶ୍ରେ କାଳ । ସ୍ତୁତି ଦେଲେ ଦାସ ଜନେ ଉପବାସ କରନ୍ତେ କିମ୍ପା ବଇଭ ଗୋ । ଛନ୍ଦ ନମଣ ମୋ ଚିର । ନ୍ଦେତ ନ ଦାଉ ଦୁହେ ପଥର ଗୋ । ୭ ।

ସେବାକୁ ଜୀବ ଶୋଚନା ଦେଉ ନାହିଁ ତବପାଦ ଅଶେଷ କାଳ । ଜଗତଜନନୀ ବୋଲାଉ ଜବାନ ନ ଶୁଣ ଭକ୍ତ ଗୁହାରି ଗୋ । ଜମ୍ବୁ ଲୁଚକବାସିନ । ଜାଣି କର ଜପା ଦେଲ ଭୁଜ ମୋ । ୮ ।

ଝୁରି ଝୁରି ତନୁ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଲାଣି ଝୁଣ୍ଡି ପଡୁଛି ଜଙ୍ଘର । ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ିଲେଟି ଭୁଟି ସେବ ପ୍ରାଣ ମୋ ବାଣୀ ମିଥ୍ୟା ନ କର ଗୋ । ଝୁଣ୍ଡି-ପଡୁଛି ଶରୀର । ଝଞ୍ଜାବାତେ ପଲ୍ଲବ ପ୍ରକାର ଗୋ । ୯ ।

ଜନ୍ମିଲେ ମୋପରି ନ ଥିବ କେ ସରଜଗତ୍ରେତ କର୍ମହୀନ । ନିସ୍ତାରି-ଲେ ମୋତେ ବିସ୍ତାର ଜଗତେ ହେବ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରଭୁ ପଣ ଗୋ । ଜଦା କୋନ୍ଥୁ ମାଭ ରୋତେ । ଜରେଖକୁ କୃପା କର ତତ୍ତ୍ୱେ ଗୋ । ୧୦ ।

ଟେକ ଶ୍ୱଲ ଶୁଭ ଟଳାଇକ ଧିଭ ଝିନ୍ତେକ ଜାଣ ମନରୁ । ଟାଣେ ଡାକଲ୍ଲ ଚର୍ଚ୍ଚିବା ରଖ ମୋତେ ଧଇଲ କେତେ ବେଗରୁ ଗୋ । ଟଳ ନ ଗଲା ମହିମା । ଟେକ ରଖିଲ ଉତ୍ତ୍ୟ ଗାଇମା ଗୋ । ୧୧ ।

ଠେକେ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଶରଣ ପଶିଛି ଏତେ ଆଶା କେହି ନାହିଁ । ଠାକୁରାଣୀ ନାମ କରଣ କୀର୍ତ୍ତନ କରୁଅଛି କଷ୍ଟ ସହି ଗୋ । ଠାବ ନାହିଁ ମୋତେ କାହିଁ । ଠଉରବା ଷ ରୂପରେ ମୁହିଁ ଗୋ । ୧୨ ।

ଡେଉଛି ଶ୍ରବଣ ଡାକଲେ ନ ଶୁଣ ଭୋଳାଗୋଚରରେ ଥାଇ । ଡମ୍ବୁରୁଧରଉରବର୍ତ୍ତିନି ଦୂର କରୁଅଛ କାହିଁପାଇ ଗୋ । ଡାକ ଶୁଭୁ ନାହିଁ ମୋର । ଡଉଲ କ ଦେଖି ମୋ ଦୁସ୍ତର ଗୋ । ୧୩ ।

ଚାଳନ୍ଦନ ପଦ ଯୁଗଳେ କେବଳ ଧ୍ୟାନ ରଖାଇଛୁ ମୁହିଁ । ତୁମ କୃପା ଅଛୁ ଜନ୍ମରେ ମୋମନେ ଉଦ୍ଧରିବା କେହି ନାହିଁ ଗୋ । ତାଲେ ନରକେ ଥୁ ନେଲ । ଜୋଡ଼ି ମଧୁବ ଘିଳା ଗରଳ ଗୋ । ୧୪ ।

ଅତି କୋପେ ଅପରାଧୀ କୁ ଯେ ଦଣ୍ଡ ନ ଦଅ ଅତ୍ର ଗୋସାଇଁ । ଅତଜିତ ମୋହପଙ୍କ ଏ ଅଖିଳେ ଖୋଜିଲେ ନ ଥିବେ କାହିଁ ଗୋ । ଅପରାଧୀ ଡାକ ଶୁଣ । ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ନୃତ୍ୟ ବସ୍ତ୍ରଭଣ ଗୋ । ୧୫ ।

ତାହି ନ କଲେ ଭୂ ଅପକ୍ଷ ଚଳନକୁ ପକ୍ଷ ହୋଇଣ ରହେ । ତ୍ରିଲୋକମଧ୍ୟରେ କାହିଁ ମୁଁ ରହିବି କେ ସାହା ଅଛନ୍ତି ମୋତେ ଗୋ ସାହି ଦେଖ ଏବେ ମାତ । ଉଚ ମହିମା ହେଉ ବିଖ୍ୟାତ ଗୋ । ୧୬

ଅଧ୍ୱ କୋଡ଼େ ମନ ବଳୁଛି ଯେସନ ଘନେ ଆଚ୍ଛାଦନ ପ୍ରାଏ । ସ୍ତ୍ରାନନ୍ଦପ୍ରାଣୀ ପରାଏ ହେଉଛୁ ଥପ୍ କେବେ ଚତୁ ନୋହେ ଗୋ । ଅପେ ଛନ୍ନ ମୋ ଶରୀର । ସ୍ତୁତିପାଠନ କର ଉଦ୍ଧାର ଗୋ । ୧୭ ।

ଦୟାମୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦୟ ନୋହି କର ସୁଦୟ ଚତେ ବର୍ଗର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ମୋଚନ କର ଅବଧାନ ସେବକ ଦୁଃଖ ନିବାର ଗୋ । ଦୁଃଖ ଦୂର ଯାଉ ମୋର । ଦୁଷ୍ଟଜନ୍ତୁ କର ଅପହାର ଗୋ । ୧୮ ।

ଧାତା ପୁରନ୍ଦର ଚନ୍ଦ୍ର ଦିବାକର ତୋ ପାଦକୁ ଅଣ୍ଡା କର । ଧ୍ୟାନ କର ଚତୁ ମୃତ୍ୟୁଠାରୁ ସୁଖ ଅମର ହେଲେ ବର୍ଗର ଗୋ । ଧର୍ମଭଲେ କୀର୍ତ୍ତି ତୋର । ଅଧମକୁ କରକୁ ଉଦ୍ଧାର ଗୋ । ୧୯ ।

ନାଗେଣୀଚିମତ ମନେ ଭାପ ଘୋର ନରେଶ ପଦ ଷ୍ଟିଡଲ୍ଲ । ନନ୍ଦନ ହୋଇ ଠାଠାରୁ ଖୀରପାନେ ଅମର ହୋଇ ରହିଲା ଗୋ ତାହିଁ ଧନ୍ୟପୁରେ ଗଧ । ନଗରାଜସୁତାସୁତ ପଦ ଗୋ । ୨୦ ।

ପରମବୈଷ୍ଣବୀ ପଦ ମନେ ଧ୍ୱବ ପଶୁରାମ ପୂଜା କଲେ । ପାଇଲେ ଅମର ବର ସୁଦର୍ଶନ କ୍ଷତ୍ରିୟକୁଳ ଜିଣିଲେ ଗୋ । ପୁଣି ଧ୍ୟାନ କଲେ ତୋତେ । ପୂଜା ପାଇ ରହିଲେ ଜଗତେ ଗୋ । ୨୧ ।

ଫୁଟିଅଛୁ ଦେହ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାନଳୁ ସନ୍ତତେ ଦଗ୍ଧ କରଇ । ସେ ଧନ୍ୟ ନାହିଁ ସୁଦଶା ମୋର ମାତ୍ର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଯାଉ ଦହଇ ଗୋ । ଫଣୀଭୂଷଣଙ୍କ ବାମା । ଫେଡ଼ ଯାଉ ମୋ କଷ୍ଟ ଗାଦମା ଗୋ । ୧୨ ।

ତପନ୍ତି ନଦୀରେ ଧନ୍ତ ନିରନ୍ତରେ ବୃଡ଼ି ଯାଉଛୁ ନିକର । ତାରେ କୃପାନାବ ଦେଇ ମୋତେ ଠାବ ଲଗାଅ ନେଇ କୂଳରେ ଗୋ ତାରିଣୀ ନ ଶୁଣଇ ମୋତ । ତନେ କହନ୍ତୁ ଗିରି ଶେଖର ଗୋ । ୧୩ ।

ଖାଲୁଛୁ ମଜର ମହିମା ଯାହାର ଶେଷଦେବ ନ ପାଇଲେ । ଭ୍ରାନ୍ତ ହଉ ମନ କମଳଆସନ ଭୂବି ହୋଇଣ ରହିଲେ ଗୋ । ଭବ ଭବାନୀ ପଦ୍ମର । ଦଧି ଦୁଃଖକୁ କର ନିବାର ଗୋ । ୧୪ ।

ମାନସସରୋଜ ଭୃଙ୍ଗି ତେଜି ଉଠ ମହାକଷ୍ଟ କଣ୍ଠ ପଡ଼ । ତୋ ଯାନ କେଶରୀ ବେବେ ପେଷିକଧ ମୋ ଦୁଃଖ ଦଥ ହବାଉ ଗୋ । ମହାଭୟ ଯାଉ ମୋର । ମହାମାୟୀ ଅନୁଗ୍ରହ କର ଗୋ । ୧୫ ।

ଯଶୋଦା ଗର୍ଭରେ ଜନ୍ମିଲ ଭକ୍ତିରେ ଦାନବଙ୍କ ହିଂସା କାରଣେ । ଯମୁନାତଟରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ସେ କାଳେ ପୂଜା କଲେ ଗୋପୀମାନେ ଗୋ । ଜାଣି ତାଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧ ମନ । ପତି ହେଲ ଦେବକୀନନ୍ଦନ ଗୋ । ୧୬ ।

ରଣାବଧ୍ୱଂସିନ ରେଣୁକାବାସିନ ରକ୍ଷା କର ମାତ ମୋତେ । ଭବାରେ ତୋ ବିନା କେ ଅଛୁ ଅପଣ୍ଡୀ ତାହା କହବାକୁ ମୋତେ ଗୋ । ରଖ ଅଥବା ନ ରଖ । ରକ୍ଷା ନ କଲେ ହେଲି ନଟରେଖ ଗୋ । ୧୭

ଲଙ୍କା ଦହେ ମଙ୍କା ସଦନ୍ତ ଗେହ୍ନା ଲୟ ହୋଇଗଲା ସବୁ । ଲମ୍ବୋଦର ଆଉ ଅଠନ୍ତ୍ର କୁମର ଅଗ୍ରପୂଜ୍ୟ ଦେବଙ୍କଙ୍କ ଗୋ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ତାହିଁ ଧନ୍ୟ ଠାବ । ଦୁଃଖ ବରଷ ନେତ୍ରୁ ଉଭଚ ଗୋ । ୧୮ ।

ବିଶ୍ୱପାଳନ ସଂହାରଣୀ ତାରଣୀ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ରଯୋଗଧାରଣୀ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଭିତରେ ଖୋଜିଲେ ମୋପରି ନାହିଁ କର୍ମହୀନ ପ୍ରାଣୀ ଗୋ । ବହୁଅଛୁ ନେତ୍ରୁ ନୀର । ବ୍ୟାଧି ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଲା ଶରୀର ଗୋ । ୧୯ ।

ଷରଣରକ୍ଷିଣି ମାତଉଦ୍ଧାରିଣି ସୃଷ୍ଟି ପାଳନ ଧାରିଣି । ସକଳ ଜୀବଙ୍କ ଜନନୀ ତୋଲାପ ନ ଶୁଣ ସେବକ ବାଣୀ ଗୋ । ଶାଖା କେହୁ ନାହିଁ ମୋର । ସାକ୍ଷାତରେ ବିଖ୍ୟାତ ଯଯାର ଗୋ । ୩୦ ।

ସହଳ୍ପତ ତାଳ ତନୁ ଯେ ଦୁର୍ବଳ ଶାଖା ସହୋଦର ନାହିଁ । ଶରଣ ରହିବ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଭିତରେ ଅନ୍ୟଠାବ ମତେ କାହିଁ ଗୋ । ସାହା ମାତ୍ର ମୋର ଶିବେ । ଶାସ୍ତିପରାଭବ କୋହ୍ନ ଏବେ ଗୋ । ୩୧

ଷମନ ସୁମନ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବମାନ ସର୍ବେ ଚୋର ଉଚ୍ଚ୍ୟକାଣ୍ଡ । ସାଷ୍ଟାଙ୍ଗେ ଉତ୍କଳେ ହେଲ କଳକାଳେ ଶୁଦ୍ଧାଗ୍ରହ ଯଙ୍ଗୀକାଶୀ ଗୋ । ସର୍ବ କାମ କର ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେବାକାଣ୍ଡରେ ହୋଇ ପ୍ରସନ୍ନ ଗୋ । ୩୨ ।

ହେଲା ନ କରିବ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହରିବ ମନୋରଥ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ହରିବନ୍ଧୁତ ପାଦସେବ ଅପ୍ରାଧୀ ଦୋଷକୁ ଷମା କରିବ ଗୋ । ହରି-ଅବର ନ କର । କ୍ଷେତ୍ରେ କଲେ ହସିବେ ନର ଗୋ । ୩୩ ।

ଷମାକର ବେଗେ ଅପରାଧ ସର୍ବ ଷୋଳ କୋହ୍ନ ମନେ ମୋର । ଷୋଡେ ଜଗନ୍ନାଥ ହେଉଛୁ ଅନାଥ ବାଞ୍ଛା ଭାର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ଗୋ । ଷୋଭ କୋହ୍ନ ମନେ କଛୁ । ଦେଖଦେ ଚୋପାଦ ଅଶେଷ କଟଛୁ ଗୋ ।

ଚଢ଼ିହାଙ୍କ ସ୍ତୁତି ।

ସୁତଳେ ଦେଖ ରୁଚକ ଗିଭ । ଧସ୍ତରେ ନାହିଁକି ଏ ସମଶଭ ॥ ଘୋଷା ॥ ହୃଦରେ ଚନ୍ଦ୍ରାପୂଜା ନାହିଁ ଯାଉଛୁ କେଣୁକା ଅସୁଛ ତନୁ ବାହାଭ । ଏ ଚଢ଼ିକା ଗ୍ରାମ ନାହିଁ ଟାର ନାମ ଅପଣା ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ କର । ନଦୀକୂଳ ସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ହୋଇଛୁ ଯହିଁ ସାହେବ କଚେରୀ । ଏଥି ମଧ୍ୟେ ଦାଣ୍ଡି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ଶୁଭଖାନ ଲୋକେ ହେଖନ୍ତି ଯେଉ । ୨ । ଏ ପାହାଡ଼ ପମ ନାହିଁଟି ଉପାମ-ଦିଗ୍ଭେଏର ପଥ ଛନ୍ତି ଅବୋଧ । ଯ୍ତନୂରେ ବେଜଣିବ ରହିଅଛନ୍ତି ଗଡ଼ ରକ୍ଷକ

ଦ୍ୱାରପାଳ ପଦ । ୩ । ଅଗ୍ରେ ମଙ୍ଗଳା କରୁଛନ୍ତି ମେଳା ନାନା ବେଦ ବେଢ଼ାଛନ୍ତି ଅବୋଧ । ପର୍ଶୁରାମ ପାଦପଦ୍ମ ଜଳେ ଛନ୍ଦ ପୂର୍ବେ ଥିଲେ ଏଥି ତପସ୍ୟା କରି । ୪ । ସିଦ୍ଧ ପନ୍ଥେ ଧ୍ୟାନ କଲ ଦରଶନ ପୂର୍ବାଭିମୁଖେ ଛନ୍ତି ବଳେ କରି । ମଣ୍ଡପରେ ମନ ପଣ୍ଡିଲେ ନୟନ ଶୂନ୍ୟବାହନୀ କେଉଁଛି ଓଁକାର । ୫ । ଏବେ ତାଙ୍କୁ ସମ ନାହିଁ ଯେ ଉପାମ ଚଉପାଶେ ଦୂନ୍ଦ୍ୟାଙ୍ଗଣ ପୁଷ୍ପ । ଅଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷଁ ମାତ ହୋଇଥିଲେ ତାତ ପର୍ବେ ରଣାସୁର ଥିଲେ ସଦାର । ୬ । ତଳେ ଶ୍ୱେଷଧର ସେବକ ସୁଅର ଭୋଗ ଷଟ୍‌ଶ ଅଢ଼ ପରୁ ପାର । ଛାମୁରେ ସେବକେ ଜଣାଣ କରନ୍ତି ଗୁହାର ବାଞ୍ଛା ଅଢ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର । ୭ । ଅସୁଅଛୁ ଘେଉ ସେବକଙ୍କ ଭାଗ ଅପଣା କରେ ଚଣ୍ଡୀ ଜ୍ୟନ୍ତି ଧର । ବେ ମାଳ ଦେଖାଇ ପଇସା ଉଖଇ ଯଜମାନ କରେ ପ୍ରସାଦ ଉଚ । ୮ । ବ୍ରାହ୍ମଣେ ଚଣ୍ଡୀପାଠ ପଢ଼ୁଅଛନ୍ତି କେହୁ ବଗଳା ମନ୍ତ୍ର ଜପ କରୁ । କେହୁ ମହୁମ ମାନଚିକ ଶୁଣନ୍ତି କେହୁ ପଢ଼ନ୍ତି ଅନନ୍ଦଲହରୀ । ୯ । କାଶୀଠାରୁ ନାଭପୁର ପଦଯନ୍ତେ ଅସ୍ତୁଛନ୍ତି ଜନେ ସେ ନାମ ଧର । କହେ ଦ୍ୱିଜ ମିଶ୍ର ନେହୁ ପାବେ ଅଣ୍ଡ ଏକାକ୍ଷୁଂ ଚରଣିକା କଧବେ ପାର । ୧୦ ॥

ନୀଳମାଧବଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ବିମଳ କୋମଳ କମନୀୟ ନୀଳମାଧବଙ୍କ ଶ୍ରୀଚରଣେ । ଖଟିବାକୁ ଖଣ୍ଡପଜା କଣ୍ଟିଲବୁ ଅଜିଥିଲ୍ଲ କେହି ଜଣେ । ୧ । ଗରୁଡ଼ପଷ୍ଠରେ ଭଦ୍ର ଗୁମ୍ଫାରେ ଅଛାଇ ଗୋସ୍ୱାଦିଙ୍କି । ଘନଗମ୍ଭୀର ସ୍ୱର କର ଘୋଷିଲ୍ଲ ଘଣ୍ଟାଇ ଏହି ସୁରଙ୍କ । ୨ । ନବଘନଶ୍ୟାମ ନୀରଜନୟନ ନ କର ମୋତେ ନିରାଶ । ଚକୋର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚାତକ ଘନକୁ ଯାମ୍ନେ ମୋ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଆଶ । ୩ । ଛଇଲଶେଖର ଛବିଳ ହାସ୍ୟର ଛବି ମ୍ନୋକ୍ଷର ଜଗତରେ । ଜଗି ଜଗୁସ୍ୱଣ ଜ୍ୱାଳା କରେ ଜାଣ ଜଣାଏ ଏଣ

ଷ୍ଟମୂରେ । ୪ । ଝଗଡ ଦେଉଛୁ ଝାଡମୃଗ ଉଚ ଝିମଣ୍ଡେ ନାହିଁ ଅପର । ନ ରଖିଲେ ନାଶ ଗଲେ ଞ୍ଚଣ୍ଟେ ଦାସ ହାଡ ହୋଇବ ଭୂମ୍ଭର । ୫ । ଟମ ଟମ ନାଗସ୍ୱରୁ ଟାଣେ ଟିପି ସମଭରେ ଟିକାଧାରୀ ଠକିଲ ଠିକରେ ଠାବ ନାହିଁ ମୋରେ ଠହୁଥିବ ମୁଁ ଡଯରୁ । ୬ । ଡରୁ ଡରୁ ଡର ଦୋର ନ ଭୁଟିଲା ଡିଁକରୁ ଡାକନା ପଥ । ଢମ ନୃହେ ଢାଳେ ଢେଉ ସମ ଭାଳେ ଶୋଭଇ ମୋହର ଶିରୀ । ୭ । ତନ୍ତ୍ରଗଣ ତନ୍ତ୍ରଦାଢରେ ନାଶିଲ ନାଗକୁ ରଖିଲ ତନେ । ଥୁଡଭେ ଥେଡା ସୃତରେ ଦାଶରଥି ଭାବଲ ପଦ୍ମଲ୍ଲୀ ଚଳେ । ୮ । ଥଧି ଜଳ ଥରେ ଥୋଇ ମୋ ଶିରରେ ପଥର ରମାରମଣ । ଦଳନ କର ଦୁଃଖ ଦାବାନଳର ଦର୍ପକୁ ଦୈତ୍ୟବାରଣ । ୯ । ଧନ ଧାନ୍ୟ ଧୃତି ଧୀରତା ଜ ଧ୍ୟାନ ଧୋରଣୀ ମୁ ପାଇ ନାହିଁ । ନନ୍ଦନନ୍ଦନ ଜଗେଶ ତୋଲି ଦ୍ୱା ନ କଲ ପ୍ରଭୁ ନିପଁାଇ । ୧୦ । ପତିତପାବନ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀନପର ପଙ୍କଜ-ଲୋଚନ । ଫସି ପାପ ଫିଫି ଫାନ୍ଦରେ ଫେରୁଛୁ ଫଟାଥ ଫାଶ ବନ୍ଧନ । ବରଦ ବିବେକ ବଇକୁଣ୍ଠ ଉଜ ବିଧାତା ଭାଲଲେଖକ । ଭକ୍ତପାଦ୍ମ ଭଉଁଶିରେ ଭ୍ରମୁଅଛୁ ଭୋ ଦେବ ଦୁଷ୍ଟ ନାଶକ । ୧୨ । ମହାଭଣା ତରେ ମହାଠିଉଶିରେ ମୋହନ ମୁରଲୀଧର । ଯନ୍ତ୍ରଜ ଯାଜନ ଯାବତ ଜର୍ମ ମୁଁ ଅଟିଛୁ ଭୁମ୍ଭ ପଥର । ୧୩ । ରଙ୍ଗସ୍ୱଜନ ରାଜ୍ୟ ମୋର ବୃଜନ ରାଗ ଦ୍ୱେଷରେ ମୁ ପାଲେ । ଲଲାଟେ ଲେଖିଛୁ ଲାଜେ ନ ଲୋଡନ୍ତୁ ଏ ଦେବ ଭୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଭଲେ । ୧୪ । ବ୍ରହ୍ମା ବରୁଣ ବନ୍ଦୋ-ଜା ବଶବଣ୍ଠ ବୈନତେପ୍ରୁ ବରପ୍ରଦ । ଶଙ୍ଖ ଶଯାଙ୍କ ଚରଣ ପଦ୍ମ ଦୋ ଶ୍ରୀବସ ଶିଖଶ୍ରୀଶ୍ୱଦ । ୧୫ । ଷଡବର୍ଗ ଭୁବନେ ଶୁଭ ସମାଧାନେ ସପର୍ଣ-ସଲିଳା ଗଙ୍ଗା । ସଦା ଭୁମ୍ଭର ସାରସପଦ୍ମରେ ସେବଛୁ ନୋହୁ ବିଭଙ୍ଗା । ୧୬ । ହରିହରତାଭ ହୋଇ ହବଷିତ ହରଲୁ ମୋଦୋଷ ଜମା । କ୍ଷଣେ କ୍ଷମାକର ବଦନକୁ ରୁହିଁ କ୍ଷମେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଶର୍ମା । ୧୭

—

ଭଟ୍ଟାରକାଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ମାଗୋ ଭଟ୍ଟାରିକା । ଅଷ୍ଟାଷ୍ଟିହାଟେଳା ବାପାଳିକା ।
ବହ୍ନମ୍ଭାରେ ଜଗଦମ୍ବା ସ୍ତମ୍ଭାକାରେ ସମ୍ଭାଳନ୍ତୁ ଭୁବନକୁ ଏକା । ଯୋଗା
ମହାନଦୀର ଉତ୍ତର ତଟ । ଅଟବୀରେ ସ୍ଥିତ ଗିରିକୋଟ ।
ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ଚଣ୍ଡ ଶୈଳଖଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡମାଳ ପରି ଜାତ କରେ ଶଙ୍କା । ୧ ।
ତବ ଦେହ ଶାନ୍ତିନିକେତନ । ଦେଖି ତୃପ୍ତ ହୋଏ କାହା ମନ ।
ଘନ ପଲ୍ଲବାଚ୍ଛନ୍ନ ବନସ୍ଥଳରେ ଦୂରୁ ଅଛୁ ଯାହା ଅଧିତ୍ୟକା । ୨ ।
ତୁମ୍ଭ ବାହନ ସିଂହର ପାଖେ । ବସି ଯେ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗେ ଦେଖେ
ଦିଶଇ ନୀଳମାଧବଙ୍କ ସୋପାନଶ୍ରେଣୀ ସତେ ସ୍ୱର୍ଗନିଶ୍ରେଣିକା । ୩ ।
ଖୋଲ ଗମ୍ଭୀର ନାମରେ ଘାଟ । ଦେଖ ଶେଷଣିରେ ଅଛି ହାଟ ।
ନାଗେ ଆସି ଆଗେ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତେ ଘାଟବାଟ ଏ କି ସେ ସ୍ୱରେଖା । ୪
ଉପରରେ ଥିବା ଗୁମ୍ଫା ଦେଖି । ମୋ ମନଟି ତହିଁ ଗଲା ଲାଖି ।
ସେ ଗୁମ୍ଫାରୁ କଏ ଗୋପନାକରବ ଯା ନାମରେ ଭବେ ବାଳେଶ୍ୱରକୁ ।
ଧବଳେଶ୍ୱରହ ସୋମନାଥ । ଅଦ ଅଗଣିତ ପଦ୍ମମାଥ ।
ତୋ ନିକଟ କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ତଳେ ଭେଟ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ନାହିଁ ଦକା । ୫
ଗୋବିନ୍ଦ ଦୈତ୍ୟର ଗଡଗାଦି । ଯାହାର ପରିଖା ମହାନଦୀ ।
ସେ ଗୋବିନ୍ଦ ଗିଡି ଦକ୍ଷିଣେ ଦିଶଇ ସତେ କି ଶ୍ୟାମଳ ଅଟ୍ଟାଳିକା । ୬
ନାନା ବ୍ୟବସାୟୀ ମହାଜନେ । ଗତାଗତ କର ଜଳଯାନେ ।
ଭଟ୍ଟାରିକା ଭକ୍ତ ହୋଇ ଦିଅନ୍ତି ହାକ ଭଟ୍ଟାରେ ନ ପଡ଼େ ତାଙ୍କ ନୌକା ।
ତବ ତିଶତଳେ ଶ୍ରୋତ ଜଳେ । କୁଣ୍ଡ ହୋଇଛନ୍ତି ଦଳେ ଦଳେ ।
ମତ୍ସ୍ୟ କଚ୍ଛପ ମହାକାୟ କୁମ୍ଭୀର ଲେଉଟିବ ନାହିଁ ତାଙ୍କ ଧକ୍କା । ୯ ।
ମହାଷ୍ଟମୀ ଦିନ ତୁମ୍ଭ ଅଙ୍ଗ । କେତେ ହୋଇଛେଦା ବାଳଭୋଗ ।
ଜଷ୍ଠାର୍ଦ୍ଧରେ ଯେତେ ଗୁମ୍ଫବଳୀ ହୁଏ ନ ଥାଇ ତାହାରୁ ସମଧିକା । ୧୦
ମହାନଦୀ ଧାର ଚୁମ୍ବନ୍ତୁରେ । ଆସେ ତୋ ପାବନ୍ତୁ ତଳେ ଛୁଟେ ।
ବାଙ୍କ ସ୍ରୋତ ବେଗ ଭଙ୍ଗି ଯାଇ ଥାଏ ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗେ ପାଉ ଢ଼ିବା ।

ହସ୍ତବନ୍ଧ ନିଶାରେ ଦେବଗଣେ । ଆସିଥାନ୍ତି ତୋର ଦରଶନେ ।
ତୋହର ମହିମା ସ୍ଥାନ ମନୋରମା ଦେଖି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ମଣନ୍ତି ଫିକା । ୧୨
ନାନା ବିହଙ୍ଗମାନଙ୍କ ଘୋଷ । ତଥିର ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ନଦୀ ଦୃଶ୍ୟ ।
ଅଶେଷ ଋତୁରେ ଶୋଭା ଉଦ୍ୟାନରେ କହିବ କେ କେଉଁପାରେ ଲେଖା ।
ରହନ୍ତୁ ଷଣ୍ଢାଙ୍ଗ ଗିରିଟିଳେ । ଶ୍ରୀନୀଳମାଧବ ବୃନ୍ଦୁଟିଳେ ।
ପରସ୍ପରେ ଜଳାମୃତାକ୍ଷ ନିକଟରେ ଗଜେନ୍ଦ୍ର କଟାକ୍ଷ ପାଏ ରକ୍ଷା । ୧୪ ।
ତୁମ୍ଭର ଉଟଜ ନାରାୟଣୀ । ଖଣ୍ଡପଡ଼ା ରାଜ୍ୟ ଦେବୀମଣି ।
ତାହାଙ୍କ ସହିତ ମିତବନ୍ଧୁ ମାତ ଦ୍ୱିଜ ରାମ କାମ କର ପକ୍କା ।୧୫।

ବାଲିସିଂହନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ତୁମ୍ଭେ ବାଲିସିଂହନାଥ ବାବା ହେ । ତୁମ୍ଭେ ବାଲିସିଂହନାଥ ।
ବାଙ୍କୀ ଚଢ଼ାମ୍ବାର ମଧ୍ୟ ମହାନଦୀ ମଝିରେ ହୋଇଛ ଉଭା ହେ । ୧
ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସାର ହୋଇଅଛ ଯେତେ ଛନ୍ତି ଦେବ ଦେବା ହେ । ୨
ଦୃଢ଼ ଭକ୍ତିରେ ତୁମ୍ଭର ଦର୍ଶନ ଯେ କରେ ସେ ପାଏ ଲେବା ହେ ।୩
ମକରସଙ୍କ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ତୁମ୍ଭ ପାଶେ ହୁଅଇ ମେଳା ଅନେକା ହେ । ୪।
ଫଳମୂଳଲାଗି ହୁଅ ମହାଯୋଗୀ ବିଶେଷ ପାଉଛ ରମ୍ଭା ହେ । ୫ ।
କେଉଁ ସ୍ୱାଦୁଭାବ ପ୍ରଭୁ ଜଟାଧାରୀ ସେବାଇଥାଅ କରବା ହେ । ୬।
ଯେ କରେ ମର୍ଦ୍ଦନ ତୁମ୍ଭ ଅଙ୍ଗମାନ ସର ନବାଦହି ଠଣ୍ଡା ହେ । ୭ ।
ସେ ଯାଇଁ ଶକ୍ତିତ ସୁରପୁରେ ସ୍ଥିତ କରଇ ଭଜେ ଦେବଗଣ ହେ ।୮।
ନଦୀ ବୃଦ୍ଧିକାଳେ ଯଥା ଥାଅ ଜଳେ ତା ଅବା କଏ କହିବା ହେ । ୯
ରମଣୀୟ ସେହି ଭାବ ମଧ୍ୟ ଶୋଭ ଦେଖି କେ ନୋହିବ ଲୋଭା ହେ । ୧୦
ଚଉପାର୍ଶ୍ୱେ ନାନା ଦେବେ ରହିଛନ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭର ଦାବା ହେ । ୧୧
ଅତି କଠିନରେ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ମାଳ ଅପି କରେ ସେବା ହେ ।୧୨
ମହାଭରୁ ଲତା ଗୁଳ୍ମ ପାଷାଣରେ ପୂରି ଶୋଭଇ ବାହାବା ହେ ।୧୩।
ସୋମନାଥ ବୈଦ୍ୟନାଥ ସିଦ୍ଧନାଥ ତ୍ରିକୋଣର ବନ୍ଧୁ ଠାବା ହେ । ୧୪

ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଶକ୍ତି ତାପ ହରନ୍ତନ୍ତି ତାଙ୍କୁ କି ଉପମା ଦେବା ହେ । ୧୬ ।
ଡମ୍ବରୁ ଯେ ଦକ୍ଷ ମହୋକ୍ଷ ପନ୍ନଗ ଶଶୀ ସର୍ବସମ୍ଭବା ହେ । ୧୭ ।
କପାଳ ଭାଜନ ଗଜର ଅଜିନ ଲଂଗୋଟି ପରଶୁ ପ୍ରଭା ହେ । ୧୮ ।
ଜଟାଜୁଟ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଖଟ୍ଟାଙ୍ଗ ଏତିକି ସମ୍ବଳ ଥିବା ହେ । ୧୯ ।
ସ୍ଥୂଳେ ଦେଇ ପାର ବଳେ ମାନବଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗେ ନ ଥିବା ହେ । ୨୦
ଜଟାଅର୍ଦ୍ଧଯୁକ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରମା ବିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଦବା ହେ । ୨୧ ।
ଧ୍ୟାନେ ଥିଲ ତପେ ସଂସାରବ୍ୟାପୀ ଗଳେ ସେଜ ମାଳ ଜବା ହେ । ୨୨ ।
ସ୍ତ୍ରବେଶେ ଏକାଳେ ଘ୍ନଜନ୍ମ ବଗ୍ରେଲ ଏଠାରୁ ଅଉ ନ ଯିବା ହେ । ୨୩
ଗୃହପାଶେ ନଦୀ ନଳ ବାଲୁବେଦ ଉପରକୁ କରେ ଧାବା ହେ । ୨୪
କେୟାଳିକା ପୁଟି ସୁଗନ୍ଧି ଠବନ୍ଦି ଯାଇ ବାୟୁ ବୋହୁଥିବା ହେ । ୨୫ ।
ଦୂରବ୍ୟାପୀ ତାଳ ଦଣ୍ଡଥଳ ଖାଲ ସ୍ୱନା କୁରୁବୁଡ଼ ଅବା ହେ । ୨୬ ।
ଶାନ୍ତିହକେତନ ଦେଖି ଟେ ବଜନ ମନ ହେଲା ଅବା ଶୋଭା ହେ । ୨୭
କ୍ଷଣେ ଭୋଗ କଲ ଯେ ସୁଖର ଲୀଳା ଭାବ ନ ପାଇଲ ଭବା ହେ । ୨୮ ।
ଅଷ୍ଟାପେକ୍ଷି ନବନାଥ ଷଡ଼ୈଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ଭୂମ୍ବଧ ଏକା ପାଇବା ହେ । ୨୯ ।
ଏକାଳେ ମଣିଲ ଏ ସୁଖକୁ ବଳ ସଂସାର ଜ ସୁଖ ଅବା ହେ । ୩୦ ।
ଦାସ ସ୍ଥିତ ବସ୍ତୁ ସାଙ୍ଗକୁ ମନକୁ ଯେ ମଣେ ସୁଖ ସେ ବାବା ହେ । ୩୧ ।
ଅତେ ପଞ୍ଚାନନ ପଦ୍ମଲୋଚନ ସକଳ ସୁରମଣ୍ଡଳା ହେ । ୩୨ ।
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭବ ନାମ ନ ଶୁଣିବ ବାଞ୍ଛା ପୂରୁ ନ ପୂରୁବା ହେ । ୩୩ ।
ଯେଣୁ ଗଙ୍ଗାଧର ପଞ୍ଚଶରପର ତୁମ୍ଭେ ଅଟ ସର୍ବେ ସବା ହେ । ୩୪ ।

ବାଙ୍କି ପାଟପୁର ଶ୍ରୀ ବୈଦ୍ୟନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଭଲେ ଅଛ ହେ । ଭଲେ ଅଛ ଗଉରୀବର ।
ଏକାଦଶ ରୁଦ୍ର କରୁଣାସମୁଦ୍ର ଶ୍ରୀ ବୈଦ୍ୟନାଥ ବାଙ୍କି ପାଟପୁରର । ଘୋଷା ।
ତଷିମୂଳେ ହେଲ ସଞ୍ଜାତ । କଲ ଶିବସିଦ୍ଧି ଜାତ ।
ଲୋକେ ଖଡ଼ି ହୋଇ ସମବେତ ହସ୍ତେହାରେ ଜାଳୁଥାନ୍ତି ଜାଗର ।୧।

ପ୍ରାସାଦଟି ଭୂମ୍ବର ଅଛି । ରମଣୀୟ ଦିଶଇ ଚିତ୍ରାଛି ।
ପୂର୍ବେ ଗଣ୍ଡଶୈଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିର୍ମଳ ପଶ୍ଚିମେ ଉଦଣ୍ଡ ପଣ୍ଡପବର । ୨ ।
ସେହି ଗୃହପାଶେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ । ହର ପଥେ ଚ ନନ୍ଦିକେଶ୍ୱର ।
ତଥା ଦ୍ୱାର ଦକ୍ଷେ ଦୋଳ ମଣ୍ଡପ ପାର୍ଶ୍ୱେ ସ୍ୱେଷ ଦେଖି ଶୋଭା ମନମୋହର
ଈଶାନ ଏ ପାତୁକୁଣ୍ଡ । ଯା ମଣ୍ଡନ ବୃଷଭଚଣ୍ଡ ।
ଷଡ଼ ପ୍ରାଣୀ ପାଦୋଦକ ଅଣି ପାନ କରି ଦେହୁଛନ୍ତି ଅନ୍ତର । ୪ ।
। ପାର୍ଶ୍ୱେ ଛନ୍ତି ପାର୍ବତୀ ବସି । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଅଛି ବହିସି ।
କାର୍ତ୍ତିକ ଗଣେଶ ଗାୟତ୍ରୀ ବାଣୀ ଅନନ୍ତ ବାସୁଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିର । ୫ ।
ନବ ହର ବୃଷଭ ମଧ୍ୟେ । ଦଣ୍ଡବତ ପଡ଼ନ୍ତି ସଦ୍ୟେ ।
ନଦୀଙ୍କି ତନ୍ଦ ମଣ୍ଡର ସନ୍ନିଧରେ ଖୁନ୍ଦ ଦେଉଛନ୍ତି ଲୋକ ଅପାର । ୬
ଅଗ୍ର ଦେଖି ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର । ଗଲେ ଦେଖାଦିଅନ୍ତି ହେ ହର ।
ଶିରେ ଜଟାଜୂଟ ଗଳେ କାଳକୂଟ ଯିଟି ଶୋଭା ଭାଳେ ଚନ୍ଦ୍ର । ୭ ।
ମହାକାଳଦ୍ୱାର ସଯୋଗୀ । ହୋଇଅଛି ପରମଯୋଗୀ ।
ରୋଗୀ ଯାଉଥିଅ ଯେତେକ ଯାଚନ୍ତି ଲଭି ସେ ଦୁର୍ଲଭ ଯାଅନ୍ତି ଘର ।
ମତେ ଅଛ କେତେ ଜଗଣ । ନ ଜାଣ ହେ ଦେବ ମହେଶ ।
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହୁ ଅଜ୍ଞା କରୁଅଛୁ ଖାଦ୍ୟ ସବୁ ଲୋକଙ୍କର ମଦନପର । ୯ ।
ତହୁଁ ଅସ୍ତୁ ସମ୍ମୁଖେ ଦକ୍ଷେ । ନଟବର ରୂପ ହରସେ ।
ମୋକ୍ଷ ଷଣ୍ଡ ତୋଷ ହୁଅଇ ମାନସ ଦେଖି ସେ ବିଶେଷ ଶୋଭା ସମ୍ଭାର ।
ହର ଉଚ୍ଚସ୍ଥଳ ଉତ୍ତରେ । ବସିଛନ୍ତି ଅଜ୍ୟ ମନ୍ଦିରେ ।
ତାଙ୍କ ପାଶେ କୂପ ତା ଜଳ ଅନୂପ ପାନ କଲେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ ଅହାର ।
ବହୁ ଦ୍ୱିଜ ସେବକମାନେ । ପୂଜା ଯେଣ୍ଟା ଭଜନ ଧ୍ୟାନେ ।
କର ସ୍ନାନ ଶୌଚ ଧର ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ ଗାନେ ଛନ୍ତି ମଗ୍ନ ଶୁଭେ ସୁନ୍ଦର ।
କାହା ମୁଖେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଶେଷ । କେ ପଢଇ ଶ୍ରୀବନାସ୍ତକ ।
କେ ପଢଇ ଗୀତା କେ ଅପରାଜିତା କେ ପଢେ ତାଣ୍ଡବ ଦଶମୂଖର ।
କେହୁ ପଢେ ଶ୍ରୀରାମାୟଣ । କେବା ଭଗବତ ପୁରାଣ ।

ହେ ଶମ୍ଭୁ ତ୍ରିଧାମ ହେ ପଟେ ମହେଶ ହେତୁ ଉପମନ୍ୟୁ ହେ ପଞ୍ଚାକ୍ଷର !
ହେ ଧୂର୍ଜଟି-ଦୃଷ୍ଟିଚନ୍ଦନ । ହେ କଇଳ ଧ୍ୟାନ ବନ୍ଦନ ।
ହେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷମାଳୀ ହେ ବସୁହ୍ୟାଳୀ ଭୂଳଧାରୀ ଗଇକ ଫୁଲ ଧୁସ୍ତୁର ।୧୬
ମାଳୀ ଛାଟିଲେ ଜଳ ହଳଟେ । ଯଜମାନ ଶୁଭ ମାଗନ୍ତେ ।
ସଙ୍କୀର୍ତ୍ତନ ତାଳେ ଝାଞ୍ଜ ବୁଲୁଥାଏ ଘଣ୍ଟା ଠାଇଁ ଠାଇଁ କାହାଳୀ ସ୍ୱର ।
ଦୋଳପର୍ବ, ଶୀତଳଷଷ୍ଠୀ । ଉତ୍ସବ-ଯାତ୍ରା ଦ୍ୱିଟଗୋଷ୍ଠ ।
ବମାନେ ବହନ୍ତ ଖେଳ ତେଜ ଶ୍ରୀକେଶ୍ୱ ହୁଏ ହରହର ବେହଃ ଏଠାର ।
ଖୁଲ୍ଲ ଭୂଲ ଦ୍ୱାରକୁ ଦ୍ୱାର । ଶାଉଥାଅ ଶ୍ଳୋଗ ଅପାର ।
ଦେଖି ସେଂଗମୂଳ ମନରେ ଅଦ୍ଭୁତ ଦେବଭାବ ଅନୁଭବଇ ନର ।୧୮
ଜାହ୍ନାଙ୍କ ନାମେ ନୃପତି । କହିଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ କୀର୍ତ୍ତି ।
ବନ୍ଧୁ ସେବା ତାଙ୍କ ଭାଗୀର୍ଥି ଅଛଇ ଜଣାଇ ଜଗତେ ତାମ ଭାତାର ।
ଏବେ ଅଛି ଭଗ୍ନାବଶେଷ । ଦେଖିଲେ ସେ କୀର୍ତ୍ତି ଅଶେଷ ।
ରାଜା ନାହିଁ ତାଏ ସମ୍ଭାର କରଇ ଅନନ୍ତ କାଳ ଲୋକେ ଉନ୍ନ ପ୍ରକାର ।
ମାତ୍ର ଏହି ଗ୍ରାମରେ ଧାମ । ତେଲୀ ଭାଇ ଶ୍ରୀବନ୍ଦ ନାମ ।
ଗଉଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାର୍ବତୀଙ୍କ ଘର କରିବାରୁ ଅଛି ତା କୀର୍ତ୍ତି ସ୍ଥିର ।୧୯
ତ୍ରିଲଦାସେ କରି ଉଦ୍ଯୋଗ । ଶ୍ରେଷ୍ଠପର କଲେ ସଯୋଗ ।
ଜାହା ସ୍ୱଗ୍ୟ ଥିବ ମଣ୍ଡପ କରଇ କୁଣ୍ଡଟିରୁ ପଙ୍କ କରି ଉଦ୍ଧାର ।୨୦
ଶୁଣି ଶୁଣି ତବ ମହିମା । ଦ୍ୱିଜ ରାମ କହେ ମଣିମା ।
ଅଣିମାଦ ସିଦ୍ଧି ରଖିଅଛ ବାନ୍ଧି ମୋ ଶିରକୁ ଦରକାର ନ କର ।୨୧

ଶ୍ରୀ ରାମନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ରାମନାଥେ । ବିଶ୍ୱଜନ ପଞ୍ଚ ଗିରିମାଥେ ହେ । ଘୋଷା ।
ବାଙ୍କୀ ବୈଦ୍ୟେଶ୍ୱର ପୂର୍ବେ ଅଛି । କଲ ଯେ ଗ୍ରାମକୁ ନିଜ ଗଛି ।
ଗଛମାନେ ଯକ୍ଷ କ୍ଷଣ୍ଡା ନେଇଛନ୍ତି କ୍ରାନ୍ତି ପଶୁଙ୍କୁ ଥାଇ ପ୍ରଥେ ହେ ।

ପୂର୍ବେ ରାମ ସୀତା ଲକ୍ଷ୍ମଣ । ପିତାଆଜ୍ଞା ପାଳି ଗଲେ ବନ ।
ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟରେ ବିଜୟ କଲେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କୋଦଣ୍ଡ ହସ୍ତେ ହେ ।
ନାନା ତୀର୍ଥାଶ୍ରମ ବୁଲି ଯାଇ । ତୁମ୍ଭ ଏ ଗୋପନ ସ୍ଥାନେ ବସି ।
ଥାପି କଲେ ପୂଜା ଯେ ଦେବାଧି ସଙ୍ଗେ ଅଷ୍ଟାଙ୍ଗ ଲଭିଲେ ତାତେ
ହାତେ ହେ । ୩ । ସେହୁ ବନ ତୁମ୍ଭ ନାମ ତାର । ହେଲାଟି ଏବେ
ହେ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ । ତାହାର ପଶ୍ଚିମ ଅତି ବିରେହିଷିତ ଜଳେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହ୍ରଦ
ପୁରୁଷାର୍ଥେ ହେ । ୪ । ତୁମ୍ଭ ଏହି ପୂତ ସ୍ରୋତ ଗୋଟି । ଦେଖିଲେ
ପାତକ ଯାଏ ଛୁଟି । ଫାଟି ଫୁଟି ଶିଳ ହୁଟି ଯମ ଭାଲୁ ଅସିଦ୍ଧ ଥିବେ
ସେପନ୍ତୁ ଏଥେ ହେ । ୫ । ଅଚଳଟି ଏହା ବୃଷ ତୁଲ । ସ୍ୱର୍ଗ ବିମାନ
ତ ସେ ଉଦେଶିଲ । ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ନୁହେ ଏହୁ ବୋଲି କହ ଉ ଲ ଉର୍ବୁ
ଉଠୁଛି ଏହା ଏଥେ ହେ । ୬ । ଯାହାର ତଳ ଶେଷରେ ମୁଣ୍ଡ ।
ଲାଗେ ତାହାଙ୍କ ଜାହ୍ନବୀ କମଣ୍ଡଳ । ନ ଲାଗଇ ତାଙ୍କୁ କେବେ ମାହାତ୍ମ୍ୟ
ବର୍ଣ୍ଣିତ କହ ସେ ସ୍ଥଳେ ପଥେ ହେ । ୭ । ଶିବାଗଙ୍ଗା ମନ୍ଦିର
ପାଶେ । ଶୋଭା ବହି ପରମ ସୁବେଶେ । ଜାଣିବେ ଦୁର୍ଗତି ମୋ ଲେ
ଭଗବନ୍ତ ଦୋଷ ଥାଇ ତୁମ୍ଭ ସାଥେ ସାଥେ ହେ । ୮ । ସେହିଁ ତାମ
ଗୋଟି ଅଛୁ ବନ୍ଧୁ । ତତ ଅଦ୍ୟ ପୂଜା କଲେ ସେହୁ । ତୁମ୍ଭ ବୃଷଭ
ପୃଷ୍ଠରେ ବସି ବେଗ ଜଣାଇଲେ ସେହି ନାମ ଉଥେ ହେ । ୯ ।

ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ସ୍ତୁତି ।

ଘରେ ନ ଥିଲା ସେଣୀ ରୂପ । କେବେ ଅରନ୍ଧ କଲା ପୂପ । ୧ ।
ବୃଦ୍ଧ ପାଖରେ ମାଟି ଘଟି । ରେଷେ ଦୁଆର ଦେଲା ଛାଟି । ୨ ।
ମନ୍ଦିର ହେଲା ଯୋଗ୍ୟବନ । ଦରଶ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ । ୩ ।
ପୂର୍ବେ ବସିବେ ପାବୁସ୍ୱଣୀ । ଅଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଭାଗ୍ୟଧଣୀ । ୪ ।
ଏମନ୍ତ କଲ ଯେ ବନ୍ଧୁର । ଶୁଣି ଅଜନ୍ଦ ମନ ମୋର । ୫ ।
ବାଳିକ ହେବ ଜନ୍ମ ହାଣ୍ଡି । ଧରଭ ହୋଇଲାଣି ମଣ୍ଡି । ୬ ।

ଦିଣ୍ଡେଭ ଅଲକ୍ଷଣୀ ଶୁଖି । ବସେଛ ଦେବୀ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ । ୭ ।
ଏମନ୍ତ ବଚନ ମୁଁ କହି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କି ଆଣି ଭଗାଇଲି । ୮ ।
ତାଙ୍କ ମନରେ ସୁଖ ନାହିଁ । ଏବେ ମୁଁ ଚଢ଼ିବି କପାଇଁ । ୯ ।
ତଥ ପଣ୍ଡିଲେ ଅବଛନ୍ନ । ମୁହିଁ ଜାଣିଲି ତାଙ୍କ ମନ । ୧୦ ।
ବୋଇଲି ଶୁଣ ସିନ୍ଧୁତନୟା । ତୁମ୍ଭର ଅଶେଷ ମହିମା । ୧୧ ।
ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଛ ମନ ଦୁଃଖେ । କଷ୍ଟେ ଅସିବେ ପଦ୍ମମୁଖେ । ୧୨ ।
ମୁଁ ଯେତେ କହିଲି ବୁଝାଇ । ଶୁଣି ବସିଲେ ଦମ୍ଭ ହୋଇ । ୧୩ ।
ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଦେଇ ଶିରେ । ଶରଣ ଗଲି ପାଦତଳେ । ୧୪ ।
ମୋ ଶକ୍ତ୍ୟେ ନଇବେଦ୍ୟ ଦେଲି । ଅନେକରୂପେ ଜଣାଇଲି । ୧୫ ।
ବୋଇଲି ଶୁଣ କମଳିନୀ । ମୋଠାରେ ଦୟା ଥିବ ପୁଣି । ୧୬ ।
ମୋ ପୁତ୍ର ବଧୂ ବନ୍ଧୁ ଘର । ସବୁରି କଥେ ଥିବ ରହି । ୧୭ ।
ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ନଜଳ ଦେବ । କାରଣେ ଦୟା କରିଥିବ । ୧୮ ।
ସାତପୁରୁଷ ଯାଏ ମୋତେ । ସୁଦୟା କରିଥିବ ଚିତ୍ତେ । ୧୯ ।
ଯାହା ମାଗିବି ତାହା ଦେବ । ସର୍ବଦା ମୋର ପୁରେ ଥିବ । ୨୦ ।
ଜୀବନ ଗଲାବେଳେ ମୋର । ଶରଣ ଥିବ ଗଦାଧର । ୨୧ ।
ସୁତ ପ୍ରଭୃତି ବନ୍ଧୁ ନାତି । ସମସ୍ତେ ଥିବେ ମୋର ଜାତି । ୨୨ ।
ମୋ ଗୃହେ ବାଦ୍ୟ ପାଣି ଦେବେ । କନ୍ଧରେ ମୋତେ ବୋହିନେବେ
ଚିଅବଳତା ପୁଷ୍କର । ପକାଇ ଦେବ ମୋ ମୁଣ୍ଡର । ୨୪ ।
ସର୍ବଦା ଦେବ ଦିଣ୍ଡ ଦାନ । ସନ୍ତୋଷ କରିବ ମୋ ମନ । ୨୫ ।
ଏତିକି ମାଗୁଅଛି ବର । ଚଞ୍ଚଳା ଦେବୀ ଦୟା କର । ୨୬ ।

ଦୁର୍ଗାଙ୍କ ଭଜନ ।

ଜୟ ଦୁର୍ଗେ ଗୋ ! ମହିଷମର୍ଦ୍ଦିନୀ ନାମ ତୁମ୍ଭର ଗୋ । ପଦ ॥

ଜୟ ଜୟ ଭବାନୀ ଗୋ ଶିବ ପାଟେଶ୍ୱରୀ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପଟରେ ଅସ୍ଥି ହମାଳଦୁଲଣି । ନବଜଳଧର ବର୍ଣ୍ଣ ଧରିଛ ଗୋ ମାତ । କାଳିକା

ନାମରେ ତୁମ୍ଭେ ହୋଇଛନ୍ତି ବିଖ୍ୟାତ । ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ପାତାଳରେ ତୁମ୍ଭର ବନ୍ଦନ । ଅସୁରବଂଶକୁ ତୁମ୍ଭେ କଲ ତୋ ନିଧନ । ଚଣ୍ଡମୁଣ୍ଡଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଗଳାରେ ପକାଇ । ନୃତ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ଯେ ଅଛି ଶିବଙ୍କର ଠେଇଁ । ଅନ୍ତର ରୂପେକ ଅଛି ଅତି ଅଗୋଚର । କୋଟିସୂର୍ଯ୍ୟ ତେଜକୁ ଯେ ବଳିଛ ତୁମ୍ଭର । ଭୈରବୀ ରୂପରେ ଯେ ହସ୍ତେ ଜପାମାଳୀ । ପୁସ୍ତକ ଧରିଣ ତୁମ୍ଭେ ତ୍ରୈଲୋକ୍ୟରେ ମିଳ ॥ ନାରାୟଣୀ ରୂପରେ ଯେ ଗରୁଡ଼ ସ୍କନ୍ଧରେ । ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଧରି କରି ନାଶିଲ ଅସୁରେ । ଜଦୃଶଙ୍ଖ ବଜା-ଇଣ ଅସୁର ମୋହୁଛନ୍ତି । ଚକ୍ରରେ ଛେଦଣ ତହୁଁ ଅସୁର ଗଞ୍ଜୁଛନ୍ତି । ମାହେଶ୍ୱରୀ ରୂପରେ ଯେ ବୃଷଭକୁ ଚଢି । ଡମ୍ବରୁ ତ୍ରିଶୂଳ ଧରି ଅସ୍ତ୍ର ଅଛି ମାତ୍ର ॥ କୋଟିଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାୟେ କାନ୍ତି ଦିଶୁଅଛି ତହୁଁ । ଦେଖିଣ ମୋହିତ ହେଲେ ଅସୁରଙ୍କ ପାଇଁ । ପଦ୍ମ ଯେ ବଦନ ଦେବ ପଦ୍ମଦଳ ନେତ୍ର । ପର୍ବରେ ମଣ୍ଡିତ ହୋଇଅଛି ତହୁଁ ଗାତ୍ର । ମୟୂର ଚଢିଣ ଦେବୀ ଆସନ୍ତି ଯେ ପୁଣି । କୁଣ୍ଡଳୋଦ୍ଧ ଯେବ କର ଆସନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଣୀ । ହଂସା ରୂପକୁ ଧରିଣ ବାରାହୀ ରୂପରେ । ଦନ୍ତ ଯେ ମୂଷଳ ତହୁଁ ଧରିଅଛି କରେ । ଐରାବତ ଚଢି ଦେବ ବଜ୍ରକୁ ଧରି । ଶମ୍ଭୁ ଯେ ଦେଖିଣ ତହୁଁ ପଳାଇଲେ ଡରି । ଶିଖି ଯେ ଚଢିଣ ଦେବ ତ୍ରିଶୂଳକୁ ଧରି । ତ୍ରିଶୂଳ ପ୍ରହାର କରି ଅସୁରଙ୍କୁ ମାରି । ନୃସିଂହ ରୂପରେ ଦେବ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଧରି । ଚକ୍ରରେ ଛେଦଣ ଦେବ ଅସୁରଙ୍କୁ ମାରି । ଚଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ଦଶନ ଯେ ମୁଖ ବିକଟାଳ । ଦେଖିଣ ଅସୁରେ ତହୁଁ ହୋଇଲେ ବିକଳ । ଜୟ ଜୟ ଦୁର୍ଗା ମାଗୋ ଦୁର୍ଗତି ନାଶିନୀ । ବଭ-ପକ୍ଷୀ ନାମ ତୋର ଅଖ୍ୟା ଯେ ଭବାଚ । ଅସୁରଙ୍କୁ ମାରି କରି ଜଗ-ତତାରିଣୀ । ସଙ୍କଟ ପଡିଲେ ରଖ ସଙ୍କଟତାରିଣୀ । ଜୟ ଜୟ ଛିନ୍ନ-ମସ୍ତା ଜଗତଜନନୀ । ଅସୁରଙ୍କୁ ମାରି କରି ସଙ୍କଟ ହରତା । ନାମ ଯେ ତୁମର ତହୁଁ କଳଣା ନ ଯାନ୍ତି । ସରସ୍ୱତୀ ବର୍ଣ୍ଣଣ କହି ନ ପାରନ୍ତି । ସପ୍ତ ଯେ ସମୁଦ୍ରପାର କଲେ ତହୁଁ ବାଢ । ଜଗତକୁ

ନାସତ ରୂପରେ ରହିଁ କର । ପରବ୍ରହ୍ମ ସଦ୍ଗୁଣ ହୃଦେ ଯେ ବସିଲେ ଜଗତମାତାଙ୍କ ଗୁଣ କହି ନ ପାରଲେ । ଦେବଦେବତ ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ର ଲକ୍ଷ ଯେ ପାଇଲେ । ମାତର ଚରଣେ ଯାଇଁ ଜନ୍ମ ସେବା କଲେ । ଦଶହର କରନ୍ତି ଯେ ପଢୁଥାନ୍ତି ସ୍ତୁତି । ମାତାର ଚରଣେ ଯାଇ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେତେକ ଦେବ ପଢୁଥାନ୍ତି ସ୍ତୁତି । ଚସ୍ତୁ କହଣ ତାଙ୍କୁ ରଖିଥାଉ କଲ । ଭବ ପ୍ରସାଦ ହେବେ ଶତ୍ରୁ ଉଚ୍ଚ ସବ । ଏହି କଥା ଗୋଷ୍ଠିକ ଯେ ମନେ ଅଣ୍ଡି ଦେବ ।

ଭଗିରଥ ବୁଢା ମହାଦେବଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ହେ ଜାଣିଛି ବାବା ତୁମ୍ଭେ କେତେବଡ ବୁଢା । ଅତି ବୃଦ୍ଧ ପିତାମହ ତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରୌଢା । ୧ । ମହାନଦୀ ଉତ୍ତରରେ ଅଛି ବାଲି ବେଢା । ବାଁଝି ଭଗିରଥ ହୁଇ ଏହି ଠାରେ ଫଡା । ୨ । ଘନ ଶ୍ୟାମଳ ଉଦ୍ଭଣ ରୂପ ଶୋଭା ବଡା । ଘାସ୍ତାମଧ୍ୟେ ରହିଅଛି ଭୂମୁର ଅଖେଡା । ୩ । କହିବାକୁ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ଷଣ୍ଢ ଗୋଟି ହଡା । ପେଟାଦ୍ୱୀପ ସ୍ଥୂଳ ଖଣ୍ଡି ଦେଲଣି ଲେଙ୍କେଡା । ୪ । ପାଚି ସରଛନ୍ଦ ହଦେ ଦଶ ହାତି ବେଢା । ଜଟାଜୂଟ ଝଡି ଝଡି ଦେଲଣି ପାଖୁଡା । ୫ । ଗଣ୍ଡଗଣ୍ଡସ୍ଥଳ ଦଶି ଗଲଣି ଗେଟେଗୁଡା । ତଳ ବାଘଛାଲ ତମ ଘରୁ ଦେଲଣି ଧୋକୋଡା । ୬ । ଦେହର ଅସ୍ଥିନଳର ଦେଖତ ପାଂକଡା । କାନେ ଲମ୍ବି ରହିଅଛି ତମ୍ବା ଲାଉ ଯୋଡା । ୭ । ବ୍ରହ୍ମଜ୍ଞାନମୟ ମନ ଲଖ୍ୟେ ଅତି ଦୃଢା । ବିଷମୟ ସଂସାରରେ ଥିଉଛ ବଖେଡା । ୮ । ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ନି ଜ୍ୟୋତି ନୟନରେ ଟଣା । ଖେଣିର ତରୁ ପସ୍ତ୍ୟେ ଜନ୍ମ ରେମନ୍ଦଡା । ୯ । ଘୋଟା ବ୍ରିଣ୍ଡି ଖଣ୍ଡି ମୋଟା ବନ୍ଧ୍ୟ ଚେତଡା । ଖାଉଚ ମନର କଳକଞ୍ଚଦଣ୍ଡା । ୧୦ । ଅଧ ଦନ୍ତ ନାହିଁ ଜ୍ଞେଡା ଖାଇ ପଖାଳୁଡା । ଗାଲୁକ ଟେକ ଦହନ ଗୁଙ୍ଗଡା ଗୁଙ୍ଗଡା । ୧୧ । ଓଷ୍ଠ ଟକୋଟ ଦୋହଲଣି ଦାନ୍ତ ଦେଇ ଝଡା । ପବନର ଯୋଗେ ଯଥା

ପୂରୁଣା କରନ୍ତା । ୧୨ । ସୃଷ୍ଟି ଅଧ୍ୟାରୂଢ ତୁମ୍ଭେ ହୋଇଅଛ ଭୁକ୍ତା । ଚ ଅମିୟ ସୁଧା ପିଇ ଏମନ୍ତ କରନ୍ତା । ୧୩ । ଭକ୍ତଜନେ ଦେଇ ଯାଉ ଶତ ଶତ ଭୋଗ । ଯେ ସେବକ ଗେ କାହିଁକି ନ ଯୋଗିବ ପତ୍ତା । ୧୪ । ଗୃହମାଛିଅ ନାମରେ ଏକ ଗୋଟି ପତ୍ତା । ତା ପାଙ୍କେ ରଣ ଚଢ଼ିଲା ମନ୍ଦର ଗଞ୍ଜିତା । ୧୫ । କାର୍ତ୍ତିକପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଦିନ ଥିବ ସେ ମେଲା ବଡ଼ା । କିବା କେଣା ହୁଏ ମୁଖେ ଶାକର ଉତ୍ସୃଷ୍ଟା । ୧୬ । ଭୂତା ମହାଦେବଙ୍କୁ କେ ନ ଚଢ଼ାଉ ପୂଜା । ଦ୍ୱିଜସ୍ତମ ନ ସେବକ ତା କପାଳ ଯୋଗା । ୧୭ ।

ବୈଦ୍ୟନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଏଁଙ୍କା ବୈଦ୍ୟେଶ୍ୱର ତାଗି ଅହେ ବୈଦ୍ୟନାଥ । ମୋହଠାରେ ହୁଅ ପ୍ରସନ୍ନ ଅହେ ପ୍ରଭୁ ତ୍ରିଲୋଚନ ମାଗୁଛି ମୁଁ ଯାଦେ ପଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କେହ ହାତ । ୧ । ନେଦେ ପାପୀ ଜନେ ପାଅ କଇ କାହିଁ ନାଥ । ଗଙ୍ଗାଧର ତ୍ରିପୁରାର, ଏ ଯାପଯାଗରେ ଡୁବି, କେଅଛି ଶରଣ ଭୂମିକନ୍ତା ପଶୁନାଥ । ୨ । ତ୍ରିତାପ-ବହ୍ନିତ ମାଡ଼ିଅଛି ଗୃହ ପ୍ରସ୍ତ୍ରା ମୋ ସୁଖ-କଲ୍ଲୋଳ ଶୁଣ୍ଡ, ଯୋଡ଼ି ଦେହା ପିଜା ଝଟି, ଗଲେ ଦଅ ଭାଗ୍ୟ ତତ, ବିଷ୍ଣୁଇ ନୂମାଥ । ୩ । ମୁ ଅଟଇ ମହାପାପୀ ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱନାଥ । ଏସଂସାର କାରଗୃହଁ, ତାହୁ କର, ମହାବାହୁ, ଆନନ୍ଦସ୍ୱାରଣ-ଡାଳା କନ୍ୟା ହେବ ପାର୍ଥ । ୪ । ନ ରଖିଲେ ଏଜୀବନ ହେଲା ଭାଣ ବ୍ୟର୍ଥ । ମୋର ସ୍ବଇଦତା ରାଷି, ଦେହ ସେବେ ପାପଗଣି, ତୁମ୍ଭଙ୍ଗ ପ୍ରଭୁ ଥାଇ କସ ପୁରୁଷାର୍ଥ । ୫ । ନଦୀତଟେ ଗିରୁକ୍ଷେଟ ଅଛ ଉମାକାନ୍ତ । ସଂସାରୁ ହୋଇ କରତ, ସବୁଛି ଏବେ ସତତ, ଚନ୍ଦ୍ରାପେଦ୍ର ପାଦ କର ଦେଇ ଯାଦ ଯୋଡ଼ । ୬ । ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୂଜା ଲଭିଲେ ହୁଅ ସୀତାକାନ୍ତ । କେତେ ଉଦ୍ଧିକର କଷ୍ଟ, ଦେବ କହିଅଛ ନଷ୍ଟ, ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଇଷ୍ଟଦାତା କେ ତୋଦେ ଜଷ୍ଟିନ୍ତ । ୭ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ହେ ମହେଶ କହାହୁକ

ନାଥ । ତବ ଚରଣେ ଶରଣ, ଅବାଲ୍ୟରୁ ଏହି ଜାଣ, ମନୋରଥ କର ପାର୍ଥ କହେ ଶ୍ୟାମ ରଥ । ୮ ।

କୈଳାସବାସୀଙ୍କ ଭଜନ ।

କେଉଁ କର୍ମଫଳ ଭୋଗସୂତ୍ରେ । କର ଜଡ଼େଇଣି ବୃଷଭଠାରେ । କରଇ ଭଜନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖେଣ ଶ୍ରୀ କୈଳାସପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ହେ ଈଶ୍ୱର । ୧ । ଷଡ଼ରିପୁ ତୁମ୍ଭେ ପଞ୍ଚମୁଖ । ଖଣ୍ଡି ନାହିଁ କେବେ ତାହା ଦୁଃଖ । ଘୋରଜଳେ ପଡ଼ି ଯାଉଅଛି ବୁଡ଼ି କୃପା-ତରଣୀ ଲଗାଇ ରଖ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୨ । ଗଳି ଶୋକସମୁଦ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତେ । ଗୁଣ୍ଡ୍ରା କର ପକାଉଛି ମୋତେ । ଗରଳଭକ୍ଷଣ ଥାଉଁ ମୋ ଶରଣ ମାଗୁଥିଲ ମୁଁ ହେଲେଣି କେବେ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୩ । ଘୋର ଶଙ୍କଟ ପଡ଼ୁଛି ମାଡ଼ । ପଡ଼ପଡ଼ଙ୍କେ ହେଉଛି ଛାଡ଼ । ସୁଣାସିନ୍ଧୁ ବୋଲି ଅଶେଷ ଜଗ- ଜ୍ଜନ ନ ରଖିଲେ ଜୀବ ଯିବ ଛୁଟି ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୪ । ଜରେଷ ମୁଁ ଅଛ ଜଗଜନେ । ଜରନ୍ତରେ ଅପରାଧୀ ଜାଣ । ଜନ୍ମାଇଲେ ମତେ ଜନ୍ମାର ଜଗତେ ହେବ ତୁମ୍ଭ ମହାପ୍ରଭୁ ପଣ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୫ । ଚନ୍ଦ୍ରାର୍ଦ୍ଧେ ଅଛି ହେଲ ଠୂଳ । ଚକ୍ଷୁ ହେଲ ସର୍ବଦା ବ୍ୟାକୁଳ । ସ୍ନେହଁ ମତେ ଥରେ କୃପାକଟାକ୍ଷରେ ଚାହେଁ ସଭ୍ୟ କର ନିର୍ମଳ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୬ । ଛୁଲେ ଭଜିଲେ ଜରତାହଜ । ଛୁଡ଼ି ଦେଲ ଅଜନ୍ମ ଭୂତନ । ଛଳାଛଳେ ସୂଧ କଲେ ବେଦପଢ଼ ଦଳାହଳ କର ହେଲ ଯାଜ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୭ । ଜାଗ୍ରତରେ ବଢ଼େ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ । ଯାତ ହେଉଛୁ କର ଅବଶ୍ୟ । ଜୀବଜବ୍ୟାକୁଳେ ଝାଉଛି ଅଳ୍ପେ ଯାଜ- ଜଡ଼ରେ ବୁଝ ସଦୟ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୮ । ଝୁରୁ ଝୁରୁ ମୁଁ ଯାଉଛି ସର । ଝଡ଼ୁଅଛି ଜୟନରୁ ବାର । ଝୁଣ୍ଟି ପଡ଼ଲେଣି ଭୁଟି ଯିବ ପ୍ରାଣ ନୁହ ହେଲଣି ସେହୁପରି ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୯ । ଜଗ ମଧ୍ୟେ ମୁଁ କରମହୀନ । ତାହିଁ ମୋ ସମାନ ଯାଜଜନ । ଜସ୍ତେ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କୋହୁଲେ

ସପକ୍ଷ ଅଛ କେ ଉପେକ୍ଷ ହେବ ମୋର ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୦ । ଟଳ ଟଳ ହେଉଛୁ ମୋ ଗାତ । ଟଳ ପଡ଼ିବାକୁ ଅଛୁ ମାତ । ଚେତ ଚନ୍ଦ୍ରା-ନନ ମୋ ଦୁଃଖ ମୋଚନ ବାରେ କପଟ ହେଉ କି ନିମେଷ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୧ । ଠାକୁର ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଜଗାବାଇଁ । ଠକାଇଛ ମୋ ଆଖ ଠକାଇ । ଠାଉ କୃପାକୋଇ ହେଲେ ପାଶୁପତ୍ୟ ଘୋର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ରହିବ ନାହିଁ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୨ । ଜାଣ ଜଣାଉଛୁ ମୁଁ ମହିମା । ଜାଣ ଶୁଭୁ ନାହିଁ କରୁଣାସୀମା । ଉଦ୍ଧାରଣ କର ଏଥ ଅଙ୍ଗେ ମାଠ ଘୋର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଭୁଙ୍ଗେ ଗାତମା ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୩ । ଚିମ କଲେ ତ ସହିଲ ଭର । ଗୋଲୋକପ ଏତେ କୃପାକର । ଚିମ ମୋର ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ ଶିବ ପୂଜା ହେବଟି ଏ ବଡ଼ ଅସୁନ୍ଦର ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୪ । ଅଭି ଅହାଲ୍ୟା ହେଲାଣି ଅଯି । ଅନନ୍ତକ୍ଷଣେ ହେଲ ଲୋକହାସୀ । ଅଖିଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡନାଥ ଏବେ ଦଣ୍ଡ ହେଉ ବଣ୍ଡୁଅଛୁ ପୁଣି ବସି ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୫ । ଜଳେ ତ ପୂଷ୍ପଲ ଗାଏନାଦ । ଜାଣ ଧର୍ମଖଣ୍ଡ ଉପୁଚେଦ । ଭଲେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହସ୍ତା ଯେ ପାଉଛୁ ମୋନ୍ନ କର୍ମକୁ ତ ଲୋଭମୟ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୬ ଥିଲା ମୋ ଜର୍ମେ ଏ କଷ୍ଟମାତ । ଅରେ ତୋହିଲ ଯେ ସୁପ୍ରସନ୍ନ । ଶ୍ରୀଭଦଅ ନେଇ ବାନାକୁ ଫିଟାଇ ଉଡ଼ବାକୁ କାପ ପ୍ରୟୋଜନ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୭ । ଦ୍ରୋହ ଦଣ୍ଡ କ୍ଷମା ହେଉ ମୋର । ଦଣ୍ଡ ଦେଲଣି ପ୍ରଭୁ ଅପାର । ଦଣ୍ଡ ଦେଲାଠାରେ ହେବ ତ ଦୂଷଣ ଏବେ କ୍ଷମାବାନ ଲହ ପାର ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୮ । ଧର୍ମାଧର୍ମ୍ମ ତୁମ୍ଭର ଭଥଣ । ଧର୍ମ୍ମ ଇଙ୍ଗିତ ଯେତେ ଅପଣ । ଖାଲି ପୁଷନର ଚଦ୍ର ଦବାବର ସବେ ଅଧର୍ମ୍ମେ ହେବେକି ପାର ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୯ । ନିଦାଘରେ ଜଳରଙ୍କ ପଢ଼ । ଜାରଖାର ହେଲ ଝୁଷ ଝୁଷ । ନ ହେଲେ ସଦୟ ମୋଠାରେ ହୃଦୟ ନଷ୍ଟେ ମୋ କଥା ଗଲାଟି ସବ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୨୦ । ପାଣ୍ଡବେ ଯେ ଭଜିଲେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ । ପଷ୍ଟାତରେ ରକ୍ଷା କଲ ତାଙ୍କୁ । ଜଳକରେ

ବେଦ ଭିଲ କଷ୍ଟବଶ ଗିଲ ନୃହରି ପ୍ରହ୍ଲାଦକୁ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୨
ଫରହର ଉଡାଅ ପତାକା । ଯଦା କରୁଛୁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଏକା । ଯେଉଛୁ
ସଂସାରମଣ୍ଡଳେ ଯାହାର କଳକଳ୍ପବୃକ୍ଷ ବୋଲି ତ୍ରିକା ହେ । ଈଶ୍ୱର ।
ବାରମ୍ବାର କଣାଉଛୁ କଥା । କଷ୍ଟର ଏ ମୋ ବେଳକୁ ଶୁଭ । ବ୍ୟାଧି
ହୋଇ ଠୁଲ ଘରଗିଲ ମୋ ବଳ ତୃଣ ଭୁଲେ ହେଲି ମୁଁ ଗଣନ୍ତ୍ରି ହେ ।
ଈଶ୍ୱର । ୧୩ । ବରଷା ମୁଁ କରିଅଛୁ କେତେ । ଭଲ୍ଲ ଲୀଳ ଦେଉଂ
ଅଛୁ ମୋତେ । ଖାଲୁ୨ ମୋର ହତା କଣୀ କଢ଼ ନେଲ୍ ଗଲୁଛୁ ନାହ
ଜଗତେ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୪ । ମନେ ଭବି ମୁଁ କାନ୍ଦୁଥାଇ । ମୋର
ସାମର୍ଥ୍ୟ ପାବନ୍ତି ଯାଇଁ । ମାତ୍ରବ ମାତର ହୋଇ ମୁଁ ଖୋଜର ଘରେ
କାହାକୁଛ ନ ଅଣଇ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୫ । ଜାଗ୍ରତରେ ସ୍ୱପ୍ନ ଗଲ
ସଇ । ଜାଣି କଇ ତେଉଛୁ ପାସୋର । ଜୀବେଶ ଜୀବନ ନେବାକୁ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଟାଧର ଶୁଣ ମୋ ଗୁହାରି ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୬ । ରକ୍ଷା କର
ବା ନ କର ମୋତେ । ରଖିଅଛୁ ଅଶା ଅନୁବ୍ରତେ । ଦନ୍ତାବଟାଂସ୍ୱତ
ଶିର ପାଦେ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ଷା କରିବା ବନ୍ଧୁର ଚନ୍ତ୍ରେ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୭
ଲେଖେ କଣ୍ଠାଗ୍ରରେ ଦେଲେ ଗୃହଁ । ଲବେ ଦୁଃଖ ନ ପାଇବ ରହୁ ।
ଲକ୍ଷଣେ ଭୁମର ଷାକ୍ଷଣେ ସମୂର-ଅଘ ଷଣ୍ମୁଖକୁ ହେଲ ଦହ ହେ ।
ଈଶ୍ୱର । ୧୮ । ବାଲ୍ୟକାଳୁ ଯେବଅଳୁ ହର । ବାଞ୍ଛାନିଧି ବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣ
କର । ବଣ୍ଡାସିନ୍ଧନକୁ କଷ ଗ୍ରାସ ଦେଲେ କଣ୍ଠରେ ଜେ ଅଛୁ ପ୍ରକାଶ
ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୧୯ । ଶୋକ ନ ପୁଷ୍ପଳ ସ୍ତୋତ୍ର ମନ୍ତ୍ର । ଶୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲ
ତନୁ ଦନୁ ଦନୁ । ଶକ୍ତିରୂପ ଗୃହଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଦଣ୍ଡ ନାହିଁ ଅନ୍ୟଗତ
କାହିଁ ତୁମ୍ଭ ବିନୁ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୨୦ । ସଦାଶିବ ପାବାମୃତଦ୍ୱୟେ ।
ସଦା ପଦ ଦା ମୋର ଅଣ୍ଡୟେ । ସାହା ହୋଇ ଥରେ ମହାଦେବ
ବାଟେ ସହା ରଖି ଦେଖିବ ଅଭୟେ ହେ । ଈଶ୍ୱର । ୨୧ । ଖାଖା
କାହିଁ ରକ୍ଷା କରିବାରେ । ସାକ୍ଷାତରେ ବଖ୍ୟାଣ ସଂସାରେ । ସେହୁ

ପ୍ରଭୁ ହୋଇ କେହୁ ଅଛୁ ଗହ ଏତେକ ଅନାଇ ଦେଖିଲାଠାରେ ହେ । ଈଶ୍ବର । ୩୨ । ଦୟାସାଗର ଏହି ଶ୍ରେ ଦେବ । ଦୟିଲେ କ ମୋ ଦୁଃଖ ଦହିବ । ହେଲା ବଳେ ଉତ୍ତ ଶ୍ରୀନାଥ ମୋତେ ଚଳାଚଳ ବଲେ କେ ରଖିବ ହେ । ଈଶ୍ବର । ୩୩ । ଷୋଡ଼ଶବର୍ଷ ଛେଦ ମୋ ଷଣ୍ଡର । ଷୋରେ ସୁଖ ନଦୀ ଶୁଷ୍କ ମୋର । ଷୋରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଦେଉଛୁ ଯନାଥ କ୍ଷମାସାଗର ଉଦ୍ଧର ଧର ହେ । ଈଶ୍ବର । ୩୪ ।

ବିମଳାଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ହିଙ୍ଗ ବିମଳାଈ ମୋତେ କର ଗୋ କରୁଣା । ଜଣ ମୁଖ ନାସିକା ମୁଁ କଉଣ ବର୍ଣ୍ଣିବା । ଯେଉଁ ସୁନା ବେଶ ଦେଖି ଅଛି ମୁହିଁ । କୃତାର୍ଥ ହୋଇଲା ପେଣ୍ଡ ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ଚାହିଁ । ଧାଦପଦ୍ମ ଦୁହିଙ୍କି କ ଲକ୍ଷ ଦେବ ଯବା । ଚମ୍ପାକଳି ଅଙ୍ଗୁଳିକ ଝୁଣ୍ଟିଆ କ ଶୋଭା । ସରୁ ପଲଭାକୁ ସୁନା ବଳା ଯେ ସୁନ୍ଦର । ବାଚ୍ଛେଣୀ ପାହୁଡ଼ ପାଖେ ସୁସ୍ବର ନୂପୁର । ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦର ଦଣ୍ଡି ଓଲ୍ଟରମ୍ଭା ଜାନୁ । ନିମେଷ ପାଶୋର ମୋର ହେଉ ନାହିଁ ମନୁ । ଉମ୍ବରୁ ଅଷ୍ଟାକୁ ଘୋରେ ଲହୁ ଓଡ଼ଅଣି । ରୁଣୁ ଝୁଣୁ ବାଜୁଥାଏ କଟିର କିଙ୍କିଣି । ଯେଉଁ ଦଗ ଦଗମ୍ବର ଦେଲେ ଭମ୍ଭୁ ବାହୁ । ସେ ଦଗ ବସନ କର ପିନ୍ଧିଅଛୁ ବାହୁ । ଉନପୁର କଣି ଦେବ ହୋଇଅଛୁ ଉଭା । ନବଗ୍ର ଯୋଜନ ବସ୍ତାର ଯେ ଭୁମ୍ଭ ଅଭା ॥ ଡାଜ ବନ୍ଦ ରହି ଚୂଡ଼ ଗୃହୁଲକେ ଶୋଭା । ଅପୂର୍ବ କେଧକୁ ବପ ପତାକାର ଦେବା ॥ ଅଙ୍ଗୁଳମାନଙ୍କେ ବହୁମୂଦ ବ ସୁଜଇ । ବମମାନଙ୍କର ବାମ ହେ ପାଉବ କହୁ ॥ ସ୍ତନ୍ତର ମୁକୁତା ଗାର ବାଠେ ଝଲଅଇ । ଯେଉଁ ବେଶ ଦେଖି ଭକ୍ଷ୍ୟ ହେବେ ତ୍ରିପୁରାଧ ॥ କଣ୍ଠେ କଣ୍ଠିମାଳ ଡବରନୁରେ ପଦକ । ଦୂରରୁ ଚାହିଁଲେ ଦଣୁଥାଏ ଝକ ଝକ ॥ ଛେଙ୍ଗୁ ବଡ ଡଣା ଲୁପପଇ ସୁଢାପୂତା । ଦଶଅବତାର ମାଳୀ ସରୁଠାରୁ ଭତା ।

କମ୍ବୁକଣ୍ଠରୁ ନାଭିପଦ୍ମଯାଏ ମାଳୀ । ଗହଳରେ ଭଲେ ଅଳି ପଡ଼ୁ ଜାହିଁ ଗଳ ॥ ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ମୁକୁତାମାଳ କରୁଅଛ ଜପ । ଦେଖି ଭକ୍ତ-ମାନଙ୍କ ମାଏ ହରୁଛନ୍ତି ପାପ ॥ ଅଧରୁ କି ପାନପିକ ପଡ଼ୁଛି ଭୂମିରେ ଟହ ଟହ ମୁଖେ ହାସ ଜାହିଁ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରେ ॥ ନାସାପୁଟେ ଫୁଲଗୁଣା ମୁକୁତାବସଣି । ଦନ୍ତପନ୍ତି ଡାଳିମ୍ବର ବୀଜ ଅଛି ଜିଣି ॥ ଅପୂର୍ବ ସୁନ୍ଦର ନଥ ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ଶୋଭା । ସ୍ତ୍ରୀମାତ୍ର ହୋଇ କେଉ ପଟାନ୍ତର ଦେବା ॥ ଶିରୁ କନ୍ଦଳକୁ ରଙ୍ଗ ସିନ୍ଦୂର ସୁନ୍ଦର । କଳା ଟୋପି ଧଳା ଟୋପି ଚନ୍ଦ୍ରମାମଣ୍ଡଳ । ଶ୍ରବଣରେ ସୁନାକାପ ଦଶେ ଝଳ ଝଳ ॥ ଯେଉ ଯେଉ ମଲ୍ଲିକଳୀ ମୁକୁତା ଝଲକ ॥ ମୁକୁତାର ସୁନ୍ଦା କି ସୁନ୍ଦର ମଥାମଣି । ଅଳକାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରଝୁମ୍ପି ରହିଅଛି ଜିଣି ॥ କର୍ପୂର କସ୍ତୁରୀ ଗନ୍ଧଚନ୍ଦନ ସୁବାସ । ନାନା କୁସୁମରେ ହେଉ ଶୋଭାଇଛି କେଶ ॥ ଜାଈ ଯୂଈ ମଲ୍ଲୀ ଚମ୍ପା ସୁରଙ୍ଗ ମନ୍ଦାର । କଞ୍ଚନ କେତକୀ ଜାଅ ପଦ୍ମ କଇଁଅର । ଭସ୍ଥେ ଭଙ୍ଗର କୁନ୍ଦ ବୃନ୍ଦ ମରୁଆ । ତୁଳସୀ ନଅଳୀ ଯେ ଷେକଣ ଟାହୁଆ ॥ ଜବକ ବନ୍ଧଣ କେତ ବାନ୍ଧିଛନ୍ତି କେଶ । ନାନାବର୍ଣ୍ଣେ ପୁଷ୍ପ-ମାନେ କରୁଛନ୍ତି ବାସ ॥ ଅନନ୍ତ ହୋଇଣ ମୁଁ ଯେ କଲି ଦରଶନ ॥ ଅଶେଷ ଜନ୍ମର ପାପ ହୋଇଲା ଦହନ ॥ ସନ୍ମୁଖରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ଜଣାଇଲି ମୁହିଁ । ପଞ୍ଚ ଅଙ୍ଗେ ଗଢ଼ି ମୋତେ ଦେବ ଗୃହମୁହିଁ ॥ ଭୋଜନର ନଧନ ମୋର ସବୁଠାରୁ ସାନ । କି ବୁଦ୍ଧି ଦେଇଣ ଚାହୁଁ କଷ୍ଟ ନେଲ ଭିନ୍ନ ॥ କାଳହାଟ ପଥ କଣ୍ଟେ କଙ୍କ ବର ଯାଇ । ତହିଁ ଷଷ୍ଠି ସୁତ ମୋର ଅଛୁ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ॥ ମାଲ ବହୁବନ୍ତା ଦେଇ ତୋଷିବି ତୋ ମନ ପଛ ସୁତ ସେନ ସଙ୍ଗେ କରିବ ବର୍ଣ୍ଣନ ॥ ଚନ୍ଦ୍ର ହାସ-କେହ ମହାଦେବ ସହାଗୃହ । ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ଅମ୍ବିକା କମଳା ଅପ-ରହ । ସ୍ଥମ ଗୋବିନ୍ଦେଇ ମୋର ହୋଇ ଥିବେ ସଭ ॥ ଏହାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ-ରେ ଗଢ଼ି ଦେଲ ମୋତେ ମାତ ॥ ଅନନ୍ତ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜୟ ଗଙ୍ଗା-

ଧର । ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଗେ ଦିନ ସରିବ ମୋହର ॥ ସ୍ମୃତି ସେ ପୁଷ୍ପ ନାହିଁ ଶୁଣିଛ ପରପଣ୍ଟେ । ସର୍ବେ ଥାଇ ଅନଳେ ଦହିବେ ନେଇ ମୋତେ । ମୂର୍ଖ ସ୍ୱଭାବରେ ମୁଁ ଯେ କରୁଛି ବର୍ଣ୍ଣନା । ଦୋଷ କ୍ଷମା କର ମୋର ଦେବ ଗିରିଜେମା ॥

———

ନୂଅଗଡ ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜଣାଣ ।

କୃପାଳୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ ବୋଲି ଜଗତେ ଘୋଷ ଶୁଣିବାରୁ ଦୁଃଖିତ ଜନ । କର ତର୍ଜନ ଭବ ଶ୍ରୀମୁଖ ସଦାଶିବ ଶୋକାବ୍ଧି ତୋଳିବାକୁ ଭାର ହେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ । କରୁଣ ବୋଲି ଏହି ଭବ । ଭକ୍ତି ମୁଁ ଶ୍ରୀପଦେ ବନ୍ଧାଏ । କେତେ ଅଭୂତ ଏହି କୃଶାନୁ ପରି ଦହି ଦେଲା ମୋ ମର୍ମେ ତାପ୍ତା ଢ଼ାପ ହେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ । ୧ । ଖେଦାର୍ଣ୍ଣବରେ ପଡି ଗଲି ହେ ଭର୍ଗ କୃତ୍ତି ନ ଦେଲ ଉଚ୍ଚ କୃପାନାବ । ଖଣ୍ଡିଯିବ ମୋ ଜୀବ ଜୀବଧବ ହେ ଶିବ ଅଶାନ୍ତି ମାଉରଲଭବ ହେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ । ଖରେ ତ ଶୁଣ ମୋର ଗିର । ଖିଅଲି ପର କର୍ପୂର କର । ଖଣ୍ଡି କୃପା ଚରଣ ଦେଉଛ ଅକାରଣ କରୁଛ ମୃତ କ ବସ୍ତୁର ହେ । ଲ । ୨ । ଗ୍ରହ ସମୂହଗଣ ଦେଉଛନ୍ତି ହେ ଶୂଳ ଆପଣଙ୍କ ପଦସ୍ମରଣ । ଶୁଣିଲେ ହର ସ୍ତୁତି ତ ଲାଗଇ ବପତ୍ତି ଏଣୁ ମୁଁ ଡକିଲି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ହେ । ଲ । ଶିଖଣ୍ଡାବାଗ୍ର ଦନା କେହି । ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବାକୁ ଅନଙ୍ଗ ତାହିଁ । ଗରଣ୍ଟି ତାପ ସହି ନ ପାରିଲି ହେ ଅହିଭୂଷଣ କର ତୁମ୍ଭେ ତାହି ହେ । ଲ । ୩ । ଘୋଷୁ ଘୋଷୁ ମୁଁ ଉବରବରେ ସଙ୍ଗ ଭବ ଦେଉଛି କ୍ଷୀର ଘୋର ବର୍ଷା । ଘୂମାଇଲି କି ମୋହପାଇ କହ ଜଗତ ଖସିବ ହେଉଛି ମୋ ଆଶା ହେ । ଲ । ଘର୍ଘର ଅଦ କୋଠି ଯେତେ । ରତ୍ନଶେ ସ୍ୱପ୍ନ କଲି ନବ୍ୟେ । ସାରହେଲି କେବଳ ମୁଁ ମାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଡ ଘୋଟିବାରୁ ସନ୍ତାପ ମତେ ହେ । ଲ । ୪ । ଅନ୍ତର୍ଯାମୀ

ତୋହର ଅନନ୍ତ ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଅଭୁଟେ କଲ ଏ ସଂସାର । ଅଂଶ
କେବଳ ସୁରବୃନ୍ଦ ସିନା ତୁମ୍ଭର ତେଣୁ ତୋହ୍ନ ମହେଶ୍ୱର ହେ
। ଲ । ଅନ୍ତରେ କାତ୍ୟାଦ୍ୱିନା ଧନ୍ଦ । ଅଖିଳେ ଅଭକ୍ଷ ଉଦ୍ଧାର ।
ଅଶେଷ ଜୀବ ତାଙ୍କ ଦେଲ ହେ ଶେଷଧାର ମୁଁ ମାଗେ ତୋନ୍ତୁଛ
ତୁମ୍ଭର ହେ । ଲ । ୫ । ଶୂନ୍ୟଂ ଶୂନ୍ୟଂ ଅଙ୍ଗୀକରଶୀଳ ପାପ ଦୂରନ୍ତ
ହୋଇ କବଳ କଲା ମୋତେ । ଚପଳରେ ଶଙ୍କା ନ କର ଅନୁ-
କମ୍ପା ଟେକର ମଣୁଷ୍ଟ ମୁଁ ଘେନ୍ତେ ହେ । ଲ । ଚରଣ ଜଳ କବଥଣ ।
ଶୃଙ୍ଗର ଯେତେ ଯିବ ନାଶ । ତନ୍ତ୍ରରେ ଥରେ ହର କରନ୍ତି
ବଗୁର ଲେଖାର୍ବେ ଅଚ୍ଛନ୍ନ ଯଶ ହେ । ଲ । ୬ । ସ୍ମରଣରେ ମୁଁ
କାଳର ଥାଉଁ କୃପା ନଜର ପଡ଼ନ୍ତା ନାହିଁ ମୋଠାରେ । ଛନ୍ଦୁ କଲ
କ ପ୍ରଭୁ ଅର୍ତ୍ତେ ଜାବଲେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ ଡାକ ଶ୍ରବଣରେ ହେ । ଲ ।
ସ୍ମଠ ଯିବାର ଭଲ ପ୍ରାଣ । ସ୍ମର କହିବା ସାଧାରଣ । ସ୍ମଭ ଫଳୁବା
ପଣ ତୁମ୍ଭ ଲାଗି ହେ ଗଣନାତ୍ମକ ନାହିଁ ପଧଚାଣ ହେ । ଲ । ୭ ।
ଜପ କଲେ ତ୍ରିପୁର ଲୋକ ସଦା ତ୍ରିପୁର ହର ନାମକୁ ଗୁଣି ଗୁଣି ।
ଜପ୍ ଶଙ୍କର ଭଣି ନିତ୍ୟ ନିତ୍ୟରେ ଅଣିମାଦ ଲଭ ରହିଲେ ପୁଣି
ହେ । ଲ । ଜାଣୁଛୁ ପସ୍ତ କୃତ୍ତିବାସ । ଜଣେ ମାତ୍ର ମୁଁ ଶିବ ଦାସ ।
ଜଗଦୀଶ ତୋହର ପକ୍ଷପାତ ଗୋପାଇଁ କରୁଛୁ କ କାରଣେ ସେଷ
ହେ । ଲ । ୮ । ହର୍ଷର ହୋଇ ନୀର ହିଂଉଳ୍ଲ ନିରନ୍ତର ଜନ୍ମଜନ୍ମଗ-
ଳରୁ ମୋର । ହୃଦ ହୃଦ ଶମନାଳକୁ ଶିବସିନା କଥାଟି ରହିବ ମାତର
ହେ । ଲ । ହିଂଗଡ଼ା କଲି ବୋଲି କର । ହିଂଠିଲ ନ ଶୁଣ ଗୁହାର ।
ହିଂସକେତନପର କରବ ଯେବେ ଦୂର ମୁଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇବ କାହାର ହେ ।
ଲ । ୯ । ଜବନୀରଦ ଗିର ଗଗ୍ଧ ଦେବାପର ନାଶ ମାନସେ ଘୋର ବଣା
କରନ୍ତରେ ମୋହର କଳଟେ ଦେଲା ଘୋର ଅଥପ୍ ହେଲି ହବା
କଷା ହେ । ଲ । କପଟ ହୋଇ ବଳି ହଭ । ନଂଜନ ଶିଶିରେ ଯେମନ୍ତ ।

ନସ୍ତଗ ନ ହୁଚଚ ମୋଠାରେ ଷିବାକାଲ୍କ ଏକଥା ବଜ ଅଦଭୁତ ହେ
ଲ । ୧୦ । ଠାଣପଣରେ ଦଣବଚନ କଇଲାଗ ଉପାର୍ଜୁ ଥିଲା ସେ
ନେବାକୁ । ଠୀକାଏ ଜବାଗ୍ରରେ ମାଣ୍ଡ ରଖିଲ ଧୀରେ ସେ ପୁଣି ଜାଣିଲା
ଭୁମ୍ଭଙ୍କୁ ହେ । ଲ । ହୃଙ୍କଧର ହେ କର ତ୍ରାଣ । ଠଇଥାନ୍ତାଠି ତାର
ପ୍ରାଣ । ଠାବ ରହିଲ କ୍ଷମାପଣ ଦେଖି ହେ ଉମାଧବ କୋହୁଛ ଗର୍କ
ରୁଣ ହେ । ଲ । ୧୧ । ଠକାର ପଗ ମନ ହୃଲାଇଲ ଭୁବନଚସ୍ୱରେ
ଠାବ ନ ପାଇଲି । ଠିକଣା କଲି ତବ ପାଦଭଳ ହେ ଭବ ଏବେ ମୁଁ
ଠହୁର ତୋହିଲ ହେ । ଲ । ଠାକୁର ଅରମ୍ଭ କପଟ । ଠୂକବଯେବ
ଘଲ ପଟ୍ଟ । ଠାକୁର ଦୟୃଶୀଳ ବୋଲି ତବ ଅଖିଲଠାରେ କାହିଁ
କ ହୁଏ ବାଠ ହେ । ଲ । ୧୨ । ଜୋର ଲକାଇ ଠୋଳି ଅଣାଉଛ
ଗାପିଙ୍କି ଭାରଣ କରିବା କାରଣେ । ଡଉଲ କ ମୋହର କର୍ମ୍ମକୁ
ସ୍ମରହର ଏକଥା ବିଚାର ମୁଁ ମଣେ ହେ । ଲ । ଉତ୍ତ୍ରମ ବଚ୍ଛାଇ
ପୁଲକେ । ତାକ ଦଅନ୍ତି ସର୍ବଲୋକେ । ଉମରୁଧର ଏକା ବଇଷ୍ଟ
କଇ ଶଙ୍କା ରଖିଲ ସୁରବୃନ୍ଦ କାହେ ହେ । ଲ । ୧୩ । ଚୋର ହେଲ
ଜାଗଲ ବରୁଧଙ୍କ ବିକଳ ସହି ନ ପାରି ଗ୍ରୀବଗ୍ରାହୀ । ଚଉପଡନ୍ତା ମହି
ଜାତ ହେଲା କରିଥି ଯେ କାଳେ ରଖିଲେ ବ କେହି ହେ । ଲ ।
ଗୋଲ ଲାଗିଲା ପର ମାଡ଼ । ଗାଙ୍କି ରଖିଲ ଘନ ନେତ୍ର । ଗୋବାଏ
କୃପାନାର ତ ହେଲ ଗଙ୍ଗାଧର ଶୋକ ଢ଼ିଷାକୁ ମୁଁ କ ପାଏ ହେ ।
ଲ । ୧୪ । ନିଷାଦମଣଠୁଲ ହିନ୍ଦା କେବଳ ବଳ ଅନ ମୁ ନ ଛାଣେ
ଜଗତେ । ହବନ ମନ ମୋର ହୋଇ ଯାଉଛ ଦୂର ବଳଦ୍ଧ ନ ଶୁଣ
ଭୁଇତେ ହେ । ଲ । ଢଃଶେଷରେ ମୁଁ ହେଇ ବଣା । ତ କଲି
ମୋଠାରେ କରୁଣା । ନଭାନ୍ତରେ ଯେ ଜଣା ଭାଠାରେ ଚବ୍ର ଉଣା
କରବା ଅଛୁ କବ ଶୁଣା ହେ । ଲ । ୧୫ । ଭୁଟଗଲା ମୋ
ବୁଦ୍ଧି ଜାତ ହେବାରୁ ଅଧ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ ସଦା ବାଧି । ଚେତେ

କାମନା ସିଦ୍ଧି ନ କଲ କୃପାନିଧି ବଶ୍ୟର ହେଲ କି ଏ ସିଦ୍ଧି ହେ । ଲ । ତୁମ୍ଭର କେଶାକଳ ଥାଉଁ । ତୁମ୍ଭେ ଦୁରନ୍ତ କରେ ଦାଉ । ତୁଳନା କଳବନ୍ତି ମାନସରେ ଧୂର୍ଜ୍ଜଟି ଏଥି ମନ୍ଦ କି ଅଛି ଅଉ ହେ । ଲ ।୧୬। ପ୍ରେମକୁ ସ୍ତ୍ରିଭ କଷ ପ୍ରଳୟରେ ସହାୟ ଲଗାଇଅଛ ଏ ଭଷଣ । ସ୍ତ୍ରୀତ ସକଳଭୂତ ପଦ୍ମରେ ଚଣ୍ଡୀକାନ୍ତ କେବଳ ତୁମ୍ଭେତ କାରଣ ହେ । । ଲ । ଥାଉଁ ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭର । ଯଉଗଲାଣି ଅମ୍ଭା ମୋର । ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଭାବ ଭାବ ଥାଉ ଯେବେ କୋଣ୍ଡବ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେବ କି ସୁନ୍ଦର ହେ । ଲ । ୧୭ । ଦଳ ଜିପୁର ଶିଖି ଦୃଷ୍ଟିଜାଳ ସହାୟ ଦୟାଳୁ ହେଲ ସୀକାର୍ତ୍ତିରେ । ଦରକାଷକ କର ବାନା ଅପଣଙ୍କର ପ୍ରକଟି ଉତ୍ତୁଛ ସଂସାରେ ହେ । ଲ । ଦୂରେ ମହେଶ ରଖ ବୋଲି । ଦଣ୍ଡୀ ଉଲ୍ଲଘି ତାଳ ଦେଲ । ଦୁଃଖ ମୁଁ କହୁଁ କହୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ମହାକାନ୍ତ ଦୁରନ୍ତ-ଦାଉରେ ପଡ଼ିଲି ହେ । ଲ । ୧୮ । ଧାତ୍ରୀଧର ଜୀବନ ତରଣିରେ ଜୀବନ ରହିବ ସିନା ଶଙ୍କର । ଧର୍ମ ରୋଷିକଯାକ ଧଇଣ୍ଡିରେ ରକ୍ଷକ କେହି ଅଛି କି ଦେବ ଆର ହେ । ଲ । ଧନ୍ଦ ହେଲି ମୁଁ ଅଙ୍ଗରେ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ କେ କରିବ ମୋତେ । ଧବଳ ଚନ୍ଦ୍ରଚୂଳ କୋହ୍ଲେ ହେ ଅଜ୍ଜ୍ଵଳ ଦଣ୍ଡିବେ ମୋତେ କାଳ ଦୂତେ ହେ । ଲ । ୧୯ । ନାରଦ ଅଦ ସୁର ମୁନିମାନେ ଅମର କର ଲଭିଲେ କର ବଳ । ନିତ ମୁଁ ତାହା ହେଉ ତୁମ୍ଭ ପଦରେ ମଣ୍ଡି ରହିଲି ଦେଉଛ କରଣ ହେ । ଲ । ନିଷ୍ଠୁର କଲ କି ହୃଦୟ । କୋହୁଛ କାହିଁକି ସଦୟ । କାଳଗ୍ରୀବକୁ ଭୟ ନ କଲେ ଅପଚୟ ଏ ସଙ୍ଗ ନିନ୍ଦେ କି ସଂଶୟ ହେ । ଲ । ୨୦ । ପଶୁପତିଙ୍କ ପଦତଳେ ଥାଉଁ ପ୍ରମାଦ ପଡ଼ ପଞ୍ଚକୁ ଯେବେ ହେବ ପୁରାଣ ନିଗମରେ ଜିଦେବାଦ ଲୋକରେ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ କି ବୋଲାଇବ ହେ । ଲ । ପାପପୁଞ୍ଜଙ୍କ ଅଗ୍ରେ ମୁହିଁ । ପଣାକ । ବାନ୍ଧିଅଛ ରହି । ପିନାକୀ ଉପେକ୍ଷା ହେଲେ କି ମୋତେ ରକ୍ଷା ଅଛି ଏ ଅବନୀରେ କାହିଁ ହେ ।

ଲ । ୨୧ । ଫଣୀଧରଙ୍କ ଅଜ୍ଞା କରିବାରୁ ଅବଶ୍ୟ ନୃହରି ଷଷ୍ଠାଦ ସ୍ୱର୍ଜନ । ଯାହାଲେ ମୋତେ ପାପ କରି ମୋପରେ ଧାଅ ଏଣୁ ମୁଁ କରୁଛି ରଦନ ହେ । ଲ । ପ୍ରିୟ ମୋର ଶୁଣ ନାହିଁ । ଯେଣିଦେଲେ ମୁଁ ଘିବ ନାହିଁ । ଯାଉଲେ ହେଲେ କର୍ମ ଭୁମେତ ମହାଧର୍ମ ପୁରୁଷ କରିତ ଲେ ଶାହୁ ହେ । ଲ । ୨୨ । ତାଳଙ୍କ ଚନ୍ଦ୍ରା ବାଂଧି ମନ ପବନ ରୁନ୍ଧି ହୋଇଗଲି ମୁଁ ହତଶିଖା । ବୈଦ୍ୟନାଥ କେବଳ ଅଛନ୍ତି ମୋର ବଳ ସେହୁ ଅପଣ ଧନ୍ୱନ୍ତରି ହେ । ଲ । ଜଗୃହ ଷରଣ ପଶିଲି । ବୃପନ୍ତୁ ତପବ ମୁଁ ହୋଇ । ବଜାପ୍ରକଳାପ୍ରକ ମୋର ଶିବଦାପ୍ରକ ଥାଉ ମୁଁ ଷୋଳରେ ମନ୍ତ୍ରିଲି ହେ । ଲ । ୨୩ । ରଜୁ ରଜୁ ମୁଁ ଶ୍ରମ ତହଲି ସଦା ଶ୍ରମ ମୋର ମାନସେ ପୂର୍ତ୍ତି ହୋଇ । ଭ୍ରାନ୍ତି ହୋଇଲି ମୋର କ ଚନ୍ଦ୍ର ଭୃଙ୍ଗାଙ୍କର ଜଣି ଦଣେ ମୁଁ ଖାଲଇ ହେ । ଲ । ଶ୍ରୀ ହେଲି କ ଉଭଂ ଗୀର । ସ୍ୱଜନା ନ କରୁଛ ହିର । ଭକ୍ତବତ୍ସଳ ହୋଇ ଲରଧି ତଣାଇଲି ରତ ହେ ଷ୍ମର୍ରେ ଭୁମ୍ଭ ହେ । ଲ । ୨୪ । ମୋ ଗମ ଷୀତଳନ ବନ୍ଦୀନସ୍ପନ ହୋଇ ଯେ ନ ଥିବେ ହଯାରେ । ମନ ହେଲାଣି ଛନ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦହନ ଗଉଲ ସନ୍ତାପଦହିରେ ହେ । ଲ । ମରୁତ ନାପାପୁଞ୍ଜ ମାତ । ମନ୍ଦ ମନ୍ଦରେ ହୁଏ ଜାତ । ମୂର୍ଚ୍ଛାରେ ହେବ ହତ ଜଣେ ଭବାନୀକାନ୍ତ ହେବଟି ଷଣାଙ୍କ ଯେମନ୍ତ ହେ । ଲ । ୨୫ । ଯାମିନୀକରସ୍ୱଲ ଯାତନାର ହାଲ ନ ଶୁଣ ନାହିଁ ଜଟି ଲେଶ । ଯାବନ୍ତ ଘଟେ ବାଚ ରୂପରେ ଗତାଗତ ହେବାରୁ ହୋଇଥ ବୁଦେଷ ହେ । ଲ । ଯଷ ଭୁମ୍ଭର ମୁଦ୍ରକ୍ଷତ । ଯୁଗ ଭୁଇରେ ହୁଏ ଖ୍ୟାତ । ଯାତନା ପର ଘୋଟି ଜୀବନ୍ତ ନେବ ଛୁଟି ଭୁମ୍ଭ ପାଶୁଁ ଚନ୍ଦ୍ରାବ୍ଳାନ୍ତ ହେ । ଲ । ୨୬ । ଗ୍ୱଧାବ ଗୋପୀବୃନ୍ଦ ତବ ପଦାରବିନ୍ଦ ଭଜି ପାଇଲେ ବଂଶୀଧାରୀ । ଉନ୍ନତଉଚ ସ୍ତ୍ର ହେଲ ପରସ୍ୱେ ହର ଭୁବେର ସୁତ ଶୁଣି କର ହେ । ଲ । ରକ୍ଷା କରିଲ ଭକ୍ତଶ୍ରେଣୀ । ଭହୁଲେ ଭୁମ୍ଭ

ନାମ ଶୁଣି । ରଜନୀ ଦିବା ଡାକି ହେଉଛୁ ଅରଣ୍ୟକ ମଣ୍ଡନ ହେଲ ସର୍ବ ଶୁଣି ହେ । ଳ । ୨୭ । ଲବମାଏ କଟାକ୍ଷ ଯହିଁରେ ବିରୂପାକ୍ଷ ରଖିଛ ଆପଣ ବିଗ୍ରହ । ଲକ୍ଷସଙ୍ଖ୍ୟଙ୍କ ଅଗ୍ର ହେଲେ ନ ଦିଶ୍ରି ପାର ଜାଣି ମୁଁ କରୁଛୁ ଗୁହାରି ହେ । ଳ । ଲିଙ୍ଗ-ଭ୍ୟାଜରେ ଯୋଉ ପାପ । ଲଗାଇ ଦିଅ ମୋ ସନ୍ତାପ । କ୍ଷେପ କର ପ୍ରତାପ ପୂର୍ବଜନ୍ମଅଭିଶାପ ମୋଠାରୁ କରୁଣାକଟାକ୍ଷ ହେ । ଳ । ୨୮ । ବସୁଧାଧରେ ବନ୍ଦ୍ୟ ଯେଉଁ ପଦାର-ବିନ୍ଦ ତହିଁରେ ମୋହର ପାମର । ବଳାଇଛୁ ମାନସ ନିଶ୍ଚଳେ ଦିଗବାସ ପାରି ହେବାକୁ ଯମ-ଦ୍ୱାର ହେ । ଳ । ବୋଲାଅ ବାଞ୍ଛାକଳ୍ପତରୁ । ବିଶେଷ ମହିମାରେ ମେରୁ । ବିପଦ ମଧ୍ୟେ ଗୁରୁତର ହେଲଣି ଖରୁ ଅପଣ ତାରିବ କପାଳୁ ହେ । ଳ । ୨୯ । ଶିବ ଶିବ ଶବଦ ବିପଦଚୟ ଗଦ ବୋଲି କହନ୍ତି ଯୋଗୀ ବୃନ୍ଦ । ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଅରବିନ୍ଦ ପୁଷ୍ପେ ପୂଜା ମୁକୁନ୍ଦ କରି ହୁଅନ୍ତି ମହାନନ୍ଦ ହେ । ଳ । ଶଙ୍କର ପଦ କରି ଧ୍ୟାନ । ଯୋକ ସ୍ଥିତଲେ ତ୍ରିଭୁବନ । ଶରଣା ଗତ ଜନଠାରେ ନିଅବଧାନ କାହିଁ ତୁମ୍ଭର ପଞ୍ଚାନନ ହେ । ଳ । ୩୦ । ଷଡ଼ିବଦନଭାବ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପଞ୍ଚଭୂତସ୍ୱରୂପ କେବଳ ଆପଣ । ଷଡ଼ୃତୁ ଦ୍ୱାଦଶମାସ ଦିଶ୍ୱ ବିଶେଷ ଏ ସର୍ବ ତୁମ୍ଭର ଭିଅଣ ହେ । ଳ । ଷୋଡ଼ଶ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଘଟରେ । ଷଟ୍‌ପଦ ଯେମନ୍ତ ପୁଷ୍ପରେ । ଷଡ ଅର୍ଦ୍ଧ ନେତ୍ର ତେମନ୍ତ ମୋର ମନ ରଖ ତୁମ୍ଭ ପଦତଳରେ ହେ । ଳ । ୩୧ । ସୁର କିନ୍ନର ଯକ୍ଷ ନର ଗନ୍ଧର୍ବ ବୃକ୍ଷ ସ୍ଥାବର ଜଙ୍ଗମ ସହିତେ । ସର୍ବଘଟରେ ପୂରି ରହିଛ ଦର୍ପଣପ୍ରାୟ ବ୍ରହ୍ମମୟ ତୁମ୍ଭେ ଜଗତେ ହେ । ଳ । ସୋମାଗ୍ନି ସୂର୍ଯ୍ୟ ନେତ୍ରତ୍ରୟ । ସର୍ବଜ୍ଞଇଶ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ । ସଙ୍କଟ ଅପଚୟ ଗ୍ରହ-ପୀଡ଼ାଦି ଭୟ ତାପ କର ଦୟାମୟ ହେ । ଳ । ୩୨ । ହର ହର ମୋହର ବିଷାଦମୟ ଆର ହୋଇ ଯାଉଛି ଦିନକ୍ଷୀଣ । ଦଉଣାଙ୍କଶେଖର ତୁବପଦ୍ମେ ବସ୍ତର ମଧ୍ୟେ କେ ରଖିବଃ ଆନ ହେ । ଳ । ହେମନ୍ତଗିରିଶ

ତୁମ୍ଭେ ସିନା । ଦୁଃଖକୁ ଜାଣିବ ବେଦନା । ହେ ରମ୍ୟନାଥ ଅନାଇଲେ ଦୂରିତ ଚୂନା ହୋଇ ଜାହିଁ କେ ତୁମ୍ଭ ବିନା ହେ । ଲ । ୬୩ । କ୍ଷମାସାଗର ଗରକଣ୍ଠଙ୍କଶ୍ରୀପଦ୍ମର-କମଳ-ଯୁଗଳ-ମରନ୍ଦ । କ୍ଷାଳିତ ଜଳସବେ ମନକୁ ସଦ କରେ ସରସ ଦ୍ୱିଜ ସଦାନନ୍ଦ ହେ । ଲ । କ୍ଷୋଣିରେ କେତେ ମୋଦପଦ । କ୍ଷୀଣକର୍ମୀଙ୍କୁ ଅନ୍ତ ଭାଗ । କ୍ଷୋଭ-ଚିତ୍ତକୁ ପାପ କର ହେ ଅନ୍ଧକାର ଗୃହର ପକାଉଛୁ ଦୂର ହେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀକେଶ । ୬୪ ॥

ଅଭୟପଞ୍ଜରଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ବିବେକ ନୋହିଲା ସ୍ତୁତି ବୁଝିବ । ତଥି ନ ପାରନ୍ତି କଳାଧିପ ।
ଅଭୟପଞ୍ଜର କରୁଣାସାଗର କରୁଣା ନ କଲ ଅପରାଧିବ । ୧ ।
ଅପଦ୍ ପଡ଼ିଲା ଗଜପତିକ । ଶରଣ ହୋଇଲ ମୋଦମତିକ ।
କାଳଯବନକୁ ଓଡ଼ିଶାରାଜନ ରହିଲ, ଚଳିବା ଅର ପାରିବ । ୨ ।
ନୀଳାଚଳନାଥ ନୀଳଗିଧର । ମହିମା ଉଦୁଛି ଭନି ପ୍ରତାପ ।
ଷାଠିଏପଉଞ୍ଚ କ୍ଷେତ୍ର ନ ରୂଚିଲା ଶରଧା ବଢନ୍ତି ଅନ୍ତର୍ଗତ । ୩ ।
କାଳିନ୍ଦୀକୂଳେ ଦଳିଲ କାଳୀୟ । ପାତାଳପୁରେ ଗୁପିଲ ବଳିକ ।
କଳାକୁତ ହୋଇ ଲେଖିଲ ପଶିଲ ଚନ୍ଦ୍ରସେଣାଘରେ ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀକ ॥
ଇନ୍ଦ୍ର ବିବାଦେ ଧଇଲ ଗିରିକ । ଉଦ୍ଧରିଲ ଗଉତମନାରୀକ ।
ବୃନ୍ଦାବନେ କୋଟି କନ୍ଦର୍ପ ମୂରତି, ଯୁବା ଯୁବତୀଙ୍କ ଚିତ୍ତଲୋଭିକ ॥
ସୁଗ୍ରୀବ ବିବାଦେ ମାରୁ ବାଳିକ । ସେ କାଳ ମହିମା ମନେ ନାହିଁକ
ଦେବଙ୍କ ସଭାରେ ଧନୁକୁ ଭାଙ୍ଗିଲ, ରାବଣ ମାରି ଆଣିଲ ଜାନକୀ ॥
ଏସ ପଞ୍ଚାମୃତ ଭଜନମାଧବ । ଅନାଥ୍ୟାଦି ମାଇ ମଧୁ ସାଇଁବ ।
କ୍ଷୀରସାଜ କରି ପୂଜନା ଶୋଣିଲ, ଅଛ ଅବା କାହିଁ ନ କଲ ଚ ବ
ନନ୍ଦା କରୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀପତିଙ୍କି । ବସୁର ତ କର ଅପଖ୍ୟାତିକ ।

ବାଲ୍ମୀକି ପ୍ରାପ୍ତେ ମାନସ ଅଳ୍ପ ଜାଣଲେ ନ ଶୁଣ ବାନରଚରିତ ॥
ସକଳ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଲୀଳା ଏହିତ । ବିଷ୍ଣୁପଦେ ରଖି ଚିତ୍ତ ମଜ୍ଜିତ ।
ଯାଏ ପୂର ଚକ୍ରେ ଅଚ୍ୟୁଅର ଭଜ ଶିଶୁ ଦ୍ୱିଜବର ବାଣରଥଣ୍ଡ । ୯ ।

ବାସୁଦେବଙ୍କ ସ୍ତୁତି ।

ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ବାସୁଦେବ । ଭକ୍ତଜନଙ୍କ ବାନ୍ଧବ ।
ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ । ଅନାଥ ଲୋକଙ୍କର ନାଥ ॥
ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ହୃଷୀକେଶ । ଭକତ ଜନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ॥
ନମସ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ବିଶ୍ୱରୂପି । ସକଳ ହୃଦେ ଅଛ ବ୍ୟାପି ॥
ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରଳୟ ସନ୍ତୁ କରୁ । ଏ ସର୍ବ ଗର୍ଭରେ ସମ୍ଭାଳୁ ॥
ପଞ୍ଚାଶକୋଟି ବସୁନ୍ଧରା । ତୋର ହୃଦରେ ଛନ୍ତି ଯୂଥ ॥
ଚଉଦଭୁବନ ଯାତନା । ଏ ସର୍ବ-ତୋହର ରଚନା ॥
ତୁ ବ୍ରହ୍ମା ରୁଦ୍ର ବିଷ୍ଣୁ ତୁହି । ତୋ ବିନୁ ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ ॥
ସୃଷ୍ଟି ଯାହାର ଖେଳଘର । ଅସତ୍ୟ ମାୟା ଶିବ ସାର ॥
ତୋହର ବିଶ୍ୱାସ ମନ୍ତ୍ରିତ । ଦେବ ହୋଇଲେ ଭକ୍ତ ନାଶ ॥
ଧୂର୍ଜଟି ଅଗ୍ନି ଦେବ ଇନ୍ଦ୍ର । ନକ୍ଷତ୍ର ଜାତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ॥
ଭୁଜରୁ ଅନଳ ମୂରତି । କଣ୍ଠରୁ ଜାତ ସରସ୍ୱତୀ ।
ସଦା ଚଞ୍ଚଳ ନିଦ୍ରା ନାହିଁ । ଏରୂପେ ଶୂନ୍ୟେ ଅଛ ରହି ॥
ଏମନ୍ତେ ଅଶେଷ ମହିମା । କେ ଜାଣିପାରେ ଗୁଣସୀମା ॥
ତୋ ନାମ କରୁଥିଲେ ଲୟ । କୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାପ କ୍ଷୟ ॥
ନାମ ଘୋଷିଲେ ସର୍ବସିଦ୍ଧି । ଖଣ୍ଡଇ ରୋଗ ଶୋକ ଆଧି ॥
ଅଭଦଭଞ୍ଜନ ତୋ ବାନା । ଅଭଙ୍ଗ ବାନେ ବଜ୍ରସେନା ॥
ହୋଇଲ ଦଶଅବତାର । ନାଶିଲ ମେଦନୀର ଭାର ॥
ଦୁଷ୍ଟ ନିବାରି ସନ୍ଥ ପାଳୁ । ତୁ ନାଥ ପରମଦୟାଳୁ ॥

ତୁ ଅଟୁ ଦରିଦ୍ରଙ୍କ ଧନ । ତା ଭକ୍ତ ବୁଝୁ ଜାଣୁ ମନ ॥
ସତୀ ଯୁବତୀଙ୍କର ମନେ । ନିଜର ସ୍ୱାମୀ ଥାନ୍ତି ଯେସନେ ॥
ସେହି ପ୍ରକାରେ ମୋର ମତ । ତୋଠାରେ ରହୁ ଭଗବାନ ॥
ଏମନ୍ତ ସ୍ତବେ କଲେ ସ୍ତୁତି । ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲେ ଶ୍ରୀପତି ॥
ଏ ସ୍ତୁତି ପଢ଼ନ୍ତେ ଶୁଣନ୍ତେ । ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ଅନ୍ତେ ॥
ଏ ସ୍ତୁତି ଯେ ଜନ ଗୁଣନ୍ତି । ଯମ ତା ପାଶ ନ ମାଡନ୍ତି ॥
ରାଜଦଣ୍ଡକୁ ନାହିଁ ଭୟ । ଅସୁରମାନେ ଯାନ୍ତି କ୍ଷୟ ॥
ଭୂତ ପିଶାଚ ପ୍ରେତଗଣ । ନିକଟ ନ ଯାନ୍ତି ତା ପୁଣ ॥
ଅଶୁଭ ସ୍ୱପନ ଦେଖିତ । ନ ଅବା ଗ୍ରହପୀଡ଼ା ସ୍ଥିତ ॥
ଏ ସ୍ତୁତି ଶ୍ରବଣେ ଶୁଣିଲେ । ହୁଅଇ ବାଞ୍ଛା ସିଦ୍ଧି ଭଲେ ॥
ବଢ଼ଇ ଆୟୁ ବିଦ୍ୟା ଧନ । ଖଣ୍ଡଇ ସବୁ କ୍ଲେଶମାନ ॥
ଗଙ୍ଗା ସହିତେ ସର୍ବତୀର୍ଥେ । ସ୍ନାନକୁ କଲେ ଫଳ ଯେତେ ॥
ଏ ସ୍ତୁତି ପଢ଼ି ତେତେ ଫଳ । ନମଇ ବିଷ୍ଣୁ ପାଦତଳ ॥
ଏ ସ୍ତୁତି ହୋଇଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଶୁଣି ସନ୍ତୋଷ କର ମତ ॥

ଲିଙ୍ଗରାଜ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜଣାଣ ।

କର୍ମହୀନ ମୁହିଁ କହୁଛି ଜଣାଇ ଅଖିଳ ଗୁହାରି ଶୁଣ । ପତି ଅରତରେ ଅଇଲି ମୁଁ ଧାଇଁ ଶ୍ରୀଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ୱାମୀ ହେ । ଅହେ ଲିଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରଭୁ । ହୀନ ଅଖିଳକୁ ଦୟା ହେଉ ହେ । ୧ । ଖରେ ମୋ ଗୁହାରି ଶୁଣ ଶୂଳଧାରୀ ମୁହିଁ ପଟେ ହୀନ ଜାଣି । ଚରଣ ତଳରେ ଶରଣ ପଶିଛି ଦନ୍ତରେ ତୃଣ ଧରି ହେ । ଅହେ ଦେବ ତ୍ରିପୁରାରି । ଦୃଢ଼ରେ ଶୁଣ ମୋ ଗୁହାରି ହେ । ୨ । ଗଣନାରେ କେହି ନ କରନ୍ତି ମୋତେ କାହା ସଙ୍ଗେ ହୋଏ ସରି । ଯାର କର ହୋଇ କୁଣକେ ରହିଲି ନଗ ସହିତ ନିପଟ ହେ । ଅହେ ପ୍ରଭୁ ଦେବକାଣି

ତୁମ୍ଭେ ତ ରଖିଲେ ରହି ଯିବି ହେ । ୩ । ପତନକୁ ପତିତ ପାବନ ମୁଁ
ଗୁହିଁର ପର ସମସ୍ତଙ୍କ ଇଷ୍ଟ । ଦୁଃଖୁ ମୋର ଦଶା କରୁଛ ଭରସା ଦିଅ
ହେଉ ମନବାଞ୍ଛା ହେ । ଯେଉଁ ରହୁଛ ସ୍ତବନ । ଦୁଃଖୀ ଜଣାଉଛୁ
ଦୁଃଖ ଶୁଣ ହେ । ୪ । ପଦାଶ୍ରୟ ହୋଇ ଭାସୁଅଛୁ ମୁହିଁ ଅସ୍ଥିର
ହେଉଛୁ ମତି । ଲିଙ୍ଗରାଜକୁ ମୁଁ ଅନେକ କହୁଅଛୁ ଦେବେ ବାଳକ ସମ୍ପତ୍ତି
ହେ । ଅହେ ହରହର ମୂର୍ତ୍ତି । ହେଳା କଲେ ହୋଇବ ଅକୀର୍ତ୍ତି ହେ ।
ତ୍ରିଭୁବନମଣ୍ଡଳରେ କେ ତୁମ୍ଭ ବାହାରେ ଅଛି ଆଉ ବଳ ଜଣ । କହୁଛୁ
ଉଚ୍ଚ କୈକଛି ମୁଁ ଆଶା ରଖ ମୋର ଠାଣପଣ ହେ । କେବେ ନ
ହସନ୍ତୁ ମୋତେ । ବାଳା ରଖିବନ୍ତ ପ୍ରଭୁ ସତେ ହେ । ୬ । ସ୍ତୁତି
ଲଜ୍ଜା ଘୋର ହୋଇଲି ବାହାର ଗଲି ମୁଁ ଭୁବନେଶ୍ବର । ଗୃହସ୍ଥକୁ
ମୋର ସଙ୍ଗରେ ଯେଜଣ ଗଲି କହୁଛି କୃଷ୍ଣର ହେ । ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କୁ
ସୁମର । ଜଳ ସ୍ନାନ କଲି ହସ୍ତେ ଧରି ହେ । ୭ । ଜଳୁଚି ଶରୀର
ହୃଦୟ ମୋହର ଫାଟି ନ ଗଲା ଏ ଧାର । ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କୁ ମୁଁ ଅନେକ
କହୁଅଛୁ ଯଶ ନ ରହିବ ପରା ହେ । ଫାଟି ଯିବଟି ମୋ ଧାର । ଲିଙ୍ଗ
ରାଜ ତ ବହିଲେ ଭାର ହେ । ୮ । ଶୁଣ ମୋର ଦଶା କରୁଛୁ ଭରସା
ଦିଅ ଦେବ ମନବାଞ୍ଛା । ଯେଉଁଛୁ ଶ୍ରବଣ ଦେବ ତ୍ରିଲୋଚନ ଅଛ
ଅସୁର୍ଯ୍ୟ ମୋ କଥା ହେ । ମନୋରଥ ସିଦ୍ଧ ହେଉ । ପୁତ୍ରଶୋକ
ଚିନ୍ତା ଦୂରୁଁ ଯାଉ ହେ । ୯ । ନ ହସନ୍ତୁ ମୋତେ ତାତା ରଖ ସତେ
ନିର୍ଲଜ୍ଜ ଜୀବନ ମୋର । ଯହିଁ ପୁତ୍ର ମୁହିଁ ଜନ୍ମ କଲି ତାହିଁ ସତେ କି
ହେବ ତୁମର ହେ । ହର ମୋତେ ଦୟା କର । ନାମ ବହିଛ ଶିବ-
ଶଙ୍କର ହେ । ୧୦ । ଗଙ୍ଗାଧର ଶୁଣ ବନ୍ଦେ ଶ୍ରୀଚରଣ ଭଲୁ ତବ ଗଙ୍ଗା-
ନୀର । ବିଷମ ସଙ୍କଟ ଦେଖିଲନ୍ତ ମୋର କର୍ଣ୍ଣକୁ ମୁଦିଲ ହର ହେ । ତାକ
ଶୁଣ ବୈଦ୍ୟନାଥ । ହସ୍ତେ ତ୍ୟାଗ କଲି ଘର ବର ହେ । ୧୧ । ଠାକୁ-
ରୁଣ ଚରଣ ନ ପାରଇ ମୁହିଁ ସହି ଦବଶେହିଁ ଚିନ୍ତା । ସଦାନନ୍ଦ

ଯେବେ ଦୁଃଖ ନ ବୁଝିବେ ଅନ୍ୟଯାଏ ବିଷ ପିବା ହେ । ଜଗତେ ଶୁଣିଲି
ଜୀବନ । ହତ୍ୟା ବୁଦ୍ଧିନାଶକ ତ୍ରିଲୋଚନ ହେ । ୧୨ । ତେଣୁଛି ଶ୍ରବଣ
ଦେବ ତ୍ରିଲୋଚନ ପ୍ରଭୁ ଅମ୍ବିକାରମଣ । ଅର୍ଦ୍ଧେ ଗଙ୍ଗାଧର ଶୁଭ୍ର ଶୂଳ-
ଧାରୀ ମୋ କଥା କର୍ଣ୍ଣରେ ପୁଣ ହେ ଦୁଃଖ ଯାଉ ମୋ ପଛର । ଭକ୍ତଜନ-
ଶରଣ ବାନା ଭ୍ରମର ହେ । ୧୩ । ତଳୁ ମୋ ଶରୀର ଏବେ କାରଣାତ
ହୋଇଣ କମ୍ପାଇ ଯିବ । ଲିଙ୍ଗରାଜ ହର ଦୁଃଖ ନାଶ କର ସ୍ତ୍ରିଘ ହତ୍ୟା
ମୃତ୍ୟୁନାଶକ ହେ । ଅବେ ଅଧର୍ମ ବାଧକ । ଅଧର୍ମରେ କର୍ମଦେଇ ରଖ
ହେ । ୧୪ । ଅନାଶ୍ରୟ ପ୍ରାଣୀ ଶୁଣ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ କୋହିବ ଜଗୁର
ମତ । ଜଗୁଣ ନ କର ଅବେ ଦେବଦର ପାଇବ କଷ୍ଟ ଅକୀର୍ତ୍ତି ହେ ।
ଅବେ ଏକାମ୍ରନାଥଙ୍କ । ଅପୂର୍ଚ୍ଛିତ ପୂଜ୍ୟ କେଉଁ ରଖ ହେ । ୧୫ । ଉଲେ
କୃପା କେତେ ରହିଲେ ହେ ମୋତେ ଭୁଟନ୍ତା ପୋର କାଉଁ ।
ଗଙ୍ଗାଧର ଚନ୍ଦ୍ରେ ସୁଦୟା ହୋଇଲେ ଅନ୍ଧ ପାଇବ ସମ୍ପତ୍ତି ହେ । ଏହି
କଥା ସତ୍ୟ କର । ନାମ ହେବ ଭାର ଦୟାହର ହେ । ୧୬ । ଥାଇ
ପ୍ରଭୁ ପଣ ପାର୍ବତୀରମଣ ସଂସାର ଗୁହାଈ ଶୁଣ । ଏ ଶୁର ପାପେଷୁ
ତ୍ରଣ ଯମକଷ୍ଟ କର୍ଯ୍ୟା କରନ୍ତୁ ଭୂଷଣ ହେ । କହୁଅଛୁ ମହାବାହୁ ।
କ୍ଷିତି ମଣ୍ଡଳରେ କୀର୍ତ୍ତି ରହୁ ହେ । ୧୭ । ଦଉଛ-କୁଣ୍ଡଳପାରେ
ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲି ଯାଇଁ । ଲିଙ୍ଗରାଜଙ୍କୁ ମୁଁ ସୁମୁଖ
ଚରଣରେ ଶୋକଜଳେ ତପିଥାଇଁ ହେ । ଶେଷ ହେଲା ଅପରାଧି । ଅତି
ଘଡି ସଂଖ୍ୟା ଗାଢ ଅଛୁ ହେ । ୧୮ । ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ ଠିକା କିଛି ନାହିଁ
ମୋର ମତେ ଏ ଦୈନ୍ୟ ଜନ । ଲିଙ୍ଗରାଜ ନିଷ୍ଠ କ୍ଷୁଦ୍ର କରୁଛିଲେ
କର୍ମେତ ନାହିଁ ସୁଫଳ ହେ । ମନ ହେଉଛି ବିକଳ । ନୟନରୁ ବହେ
ଅଶ୍ରୁଜଳ ହେ । ୧୯ । ଜର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଏବେ ମାନସ୍ଥାନ ମୋହପଥ କେହି
ନାହିଁ । ଅଘୋର ପାତକୀ ଜଣାଇ କହୁଛି କରୁଣା କର ଗୋସାଇଁ ହେ ।
ବାରେ ମୋତେ କୃପା କର । ନାମ ବହୁଛ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ହେ । ୨୦

ପାଇ ମହାକ୍ଲେଶ ଅହେ ଦୟାବାସ ପଡ଼ିଲି ଶରଣ ମୁହିଁ । ପ୍ରଳୟ ବିପତ୍ତି ପଡ଼ିଅଛି ମୋତେ ଉଦ୍ଧର ଧରି ଗୋସାଇଁ ହେ । ଦେଉଳର ପଛେ ରହି । ଦୁଃଖ ଜଣାଇ ଯାଉଛି ମୁହିଁ ହେ । ୧୧ । ଫୁଲଣା କୋହଳି ଲଭୁ ପାଇଥିଲି ଅତି ଅକାରଣେ ମଲି । ଲିଙ୍ଗରାଜ ପ୍ରଭୁ ସମ୍ମୁଖ ଆଇଲି ଦରଶନ କରି ଗଲି ହେ । ତାହା ରହିଲେ ତୁମ୍ଭର । ଗଳି ଅଟିବ ମୋହ କ୍ଷମର ହେ । ୧୨ । ବିପତ୍ତି କାଳରେ ବୁଦ୍ଧି ଉର୍ଥିଜନେ ଅଇଲି ଦର୍ଶନ ବେଳେ । ଅଧୀର ପଣ୍ଡିତ ଉଚ୍ଚେ ଡାକ ଦେଲି ରବ ଲିଙ୍ଗରାଜ ଅରେ ହେ । ଶୁଣି ମୋହର ବଚନ । ଶାହା ନୁହ ଅଛି ଅଦ୍ଭୁତ ହେ । ୧୩ । ସ୍ମରଣ ମୁଁ କରୁ ମୋର ହେବ ସୁଖ ସଂସାରେ ଦେବ ବଖାଣି । ଖେଳା ଧରୁ ସେ ଯେ ଜଣାଣ ବୋଲିବ ନିଶ୍ଚେ ଲିଙ୍ଗରାଜ ସତ୍ୟ ହେ । ଯାତ୍ରା କରିବ ଯାତନି । ଅଭିକଷ୍ଟରେ ଜଣା-ଣ କଲି ହେ । ୧୪ । ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଲିପିଯାଉଅଛି ପୁଣ୍ୟବନ୍ତମାନରେ କାଲି । କରଯୋଡ଼ି ଯୋଡ଼ି କହେ ଦ୍ୱିଜପୁତ୍ର ହେଲିଣି ମୁଁ ଏତେ ସବୁ ହେ । ଅଛିଅଛି ତୁମ୍ଭ ପାଶ । ଲିଙ୍ଗରାଜ ରଖିବଟି ଯଶ ହେ । ୧୫ । ଯମଚିନ୍ତା ମୋର ତୁଟୁଁ ଯାଉ ଦୂର ଅଛନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ସ୍ଥାନର । ଭାରପସ ପୁର ହେଲା କାରଖାର ପୁଚ୍ଛ ଚାହୁଁଟି ବାହାର ହେ । ବକ୍ର ଅଙ୍ଗ ମୋତେ ହେଉ । ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟଙ୍କର କୀର୍ତ୍ତି ରହୁ ହେ । ୧୬ । ରହୁ ମୋ ଗାଇମା ତୁମ୍ଭର ମହିମା ସଂସାରେ ହେଉଛି ଧନ୍ଦ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ସ୍ତ୍ରୀ ନ ଦେଖା ହାଉ ପାଣ ସମସ୍ତେ ଅପନ୍ତ୍ର କାନ୍ଦ ହେ । ସତ୍ୟ ନ ଥିଲେ ଏଠାର । ବର୍ଷା ଅବନ୍ତେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ହେ । ୧୭ । ଲଲାଟ ଲିଖିତ କେ କରିବ ଅନ ଏମନ୍ତ ଅଙ୍ଗ ହୋଇବ । ଲିଙ୍ଗରାଜ ହର ଦୁଃଖ ନାଶ କର ସଂସାରେ କୀର୍ତ୍ତି ରହିବ ହେ । ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ଭୋଳାନାଥ । କରୁ ନାହିଁଟି ମୋର ଅଦ୍ଭୁତ ହେ । ୧୮ । ବିଦାରୁଛି ବୁଦ୍ଧି କହିବ କାହାକୁ କହୁ ଅଛି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ । ତ ଶୁଣିବ ଦୁଃଖ ଅହେ ପଞ୍ଚମୁଖ ଆଉ କହିବ କାହାକୁ ହେ ।

ଛନ ଯାଉ ମୋ ଜୀବନ । ଅଛି ମାନସ୍ୱନେ ଗଲ୍ଲ ଧଡ଼ ହେ । ୨୯ । ଏ ସୃଷ୍ଟିମଣ୍ଡଳେ ସ୍ୱମତନ୍ତ୍ରପୁରେ ମୋହପାଶ କେହୁ ନାହିଁ । ଦୁଃଖେ ସୁଖେ ସବୁ ଧନ ନେଉଛନ୍ତି ଅଛି ଅକାରଣ ମୁହିଁ ହେ । ବାନ୍ଧବ କୁଳ ପାଖେ ନାହିଁ । ଯମଚକ୍ଷାରେ ମରୁଛି ମୁହିଁ ହେ । ୩୦ । ଶରଣ ପଶିଲି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିଲି ମାତା ପିତା ଛାଡ଼ି ଦେଇ । ଜନ୍ମ ଦେଇ ସେନା ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ରହିଲେ କର୍ମେଥିଲା ଫଳ ପାଇ ହେ । କର୍ମେ କିଛି ନାହିଁ ମୋର । ଅକର୍ମରେ କର୍ମ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ହେ । ୩୧ । ସୃଷ୍ଟିଅଧୀଶ୍ୱର ଶୁଣ ଉମାବର ପଶିଲି ତୁମ୍ଭ ଛାମୁରେ । ଧନ ଦ୍ରବ୍ୟ ମୁଁ କିଛି ମାଗୁ ନାହିଁ ଯମଚକ୍ଷା ଶିବ ମୋର ହେ । କହୁଅଛି ମହେଶ୍ୱର । ଜନମ-ରକୁ ମାରିଛି ସାର ହେ । ୩୨ । ଅହେ ପଞ୍ଚନାଥ କହୁଗଲି ସବୁ କର-ନ୍ତୁ ଦୁଃଖ ହରଣ । କର୍ମଦୋଷ ଶୁଣ ପାଇଲି କଷଣ ଉଦ୍ଧର ଉମା-ରମଣ ହେ । ସ୍ୱପେ ଯାଉଛି ନଷ୍ଟର । କୂଳେ ପାର କର ମୋତେ ହର ହେ । ୩୩ । ଛିତିରେ ଉତ୍ତମ ଲିଙ୍ଗସ୍ୱନ ନାମ କୋଟିଶମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟେ ରହି । ସଂସାର ମଧ୍ୟରେ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଛ ଏଥିଁ ବଳ ପର ନାହିଁ ହେ । କ୍ଷଣେ ବିଳମ୍ବ ନ କର । ଯୋଡ଼ି ତାଣ ଯାଉ ଏ ସାଗର ହେ । ୩୪ ॥

——:*:——

ବିମଳାଙ୍କ ସ୍ତୁତି ।

ମା ଗୋ ଶ୍ରୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଉତ୍ତମ ଜାଣି । ନୀଳକନ୍ଦର ପଶ୍ଚିମେ ଠାଣି । ନାମ ବିମଳା ପଡ଼ିଦାଣ୍ଡା ହେଉ । ପୁଣି ଦାଧ ଗୁହାର ଛାମୁରେ ଜଣାଉ ॥ ଘୋଷା ॥ ଅଗୋ କାତ୍ୟାୟିନୀ ମୁଖ ଶୋଭା ରଙ୍ଗ କମଳ । ସୁରଙ୍ଗ ତାପାରେ ବାଇଅଛି ଫଳ । ୧ । ମା ଗୋ ରଙ୍ଗଣି କୁସୁମେ କ୍ରିମୁଖି ଗଣ୍ଡ । ରଙ୍ଗ ଭାଲପଟେ ସିନ୍ଦୂର ଶୋଭା । ରଙ୍ଗକାଚ ବେଢ଼ କର୍ଣ୍ଣିକି ଶୋହେ । ପୁଣି ରଙ୍ଗ ମୁକ୍ତା ଭାଲପଟେ ମୋହେ । ୨ । ମା ଗୋ

ରଙ୍ଗସିମନ୍ତକା ନାସାରେ ମୋତି । ଅଧର ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ଦନ୍ତପନ୍ତି । ରଙ୍ଗ ଯୋହଲା କଣ୍ଠଦେଶେ ଦାସ୍ତି । ପୁଣି ରଙ୍ଗଶିକ୍ଷୁମ ଶୋଭନ ଗଳା । ମା ଗୋ ରଙ୍ଗ ତଡଙ୍କ ତୋ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୋହେ । ରଙ୍ଗ ପାଟଡୋର ଶୋହେ ତୋ ବାହେ । ରଙ୍ଗ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠିରେ ରଙ୍ଗ ମୁଦ୍ରିକା । ପୁଣି ତଥି ଉପରେ ମାଣିକ ତାଡ଼ିକା । ୪ । ମା ଗୋ ରଙ୍ଗ କଞ୍ଚୁ ତୋର ରଙ୍ଗସ୍ତନ । ତହିଁପରେ ଶୋହେ ରଙ୍ଗ ବସନ । ତହିଁପରେ ରଙ୍ଗ କାଞ୍ଚିଲ ଲଡି । ପୁଣି ରଙ୍ଗ ପାଟଝୁମ୍ପା ପିଠିରେ ପଡି । ୫ । ରଙ୍ଗ ଚରଣେ ତୋ ରଙ୍ଗ ନୂପୁର । ପୁଣି ଜଙ୍ଘପୁରେ ତୋରୂପ ସୁନ୍ଦର । ୬ । ମା ଗୋ ସିଂହବାହେନୀ ତୋ ନାମ ବିଦିତ । ସ୍ତୁତି ତୋର କାଳିଗିରି ପଣ୍ଡିତ । ଦୈତ୍ୟନାଶିନୀ ଭୂ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେବୀ । ପୁଣି ଆଜ ନାଦ୍ବ ପାଦେ ତୋ ସେବ । ୭ ॥

ରଥଯାତ୍ରାଅଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଅହେ ଜଗନ୍ନାଥ । ବଂଶୀ ଛାଡ଼ି ହେଲ ଶଙ୍ଖଚକ୍ର ହସ୍ତ ହେ ଘୋଷା । ମୟୂର ହଂସ ସାରସ ଶୁକ ସାରି । କୋଳାହଳ ନାଦେ ଗ୍ରବଲ ଝିଙ୍କାଇ ପାଟିଯାଉ ନାହିଁ ହୃଦୟ ମୋହର । ମୟୂରମାନେ ହେଲେ ଫୁକାର ହେ । ଗୋରୁ ଗରୁ ଲତା ମୃଗଗଣ । କରନ୍ତି ଭ୍ରମ୍ଭ ମୂର୍ତ୍ତି ଧ୍ୟାନ ହେ । ଦାମ ସୁଦାମ ଆଦ ସଖା ସକଳେ । କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ବନେ ବୁଲନ୍ତି ବକଳେ ଝର ଝର ଲୁହ ନେତ୍ରୁ ଗଳେ । ଅପି ଭଉ ଗାଈ ଭୁଞ୍ଜବ ଲେ ହେ । ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରି କଳ୍ପ୍ରେ କାନନ । ନାରଖାର ନବ୍ଦ ଦଶର ମୃପେ ମାଡ ବାଜିଲା ଶଙ୍ଖଧୂନ କବାଟ ଫିଟି । ଚେଇଁଲେ ରାମକୃଷ୍ଣ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠି । ସ୍ନାନକୁ ସାଇ ହେଉଛନ ଯିବା । ତୁରନ୍ତ କର ଅବକାଶ ଦେଖିବା ହେ । ପିନ୍ଧା ପୁତ୍ରାଧ ଶୁଅ ବଦନ ଯିବା । ଉଚ୍ଚୁଲ ହେଲେ ଭହିଁ ଭଜ ପାଇବା ଦେଖ । ଭଣ୍ଡାରଦ୍ୱାରେ ଯାଇଁ ହୋଇବା ଠିଆ । ଲକ୍ଷେ

ଅନନ୍ତ ଦୀପ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଦଅ ହେ । ପାଣ୍ଡ ସେବକେ ଗଲେ ଦୁଅର ଫେଇ । ଥୋଇଲେ ରତ୍ନକଣ୍ଠ ଭଣ୍ଡାରେ ନେଇ ହେ । ପଦ୍ମ ପଦ୍ମାନ୍ତ ଯେ ଚନ୍ଦନ ଲେପନ । ମାଜଣ୍ଡ ଝର ଗଜୁ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପିଢ଼ା ହେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦାନ୍ତକାଠି ଦର୍ପଣେ ଥୋଇ । ଯୋଡ଼ିହସ୍ତେ ମୂଖବାସ ପାଣି ଲଗାଇ ହେ । ମାଳ ଚଢ଼ାଇ ବେଗେ ଶୃଙ୍ଗାର ଥୋଇ । ଉଠିଲେ କାଠଭଡ଼ାପରେ ଯାଇ ହେ । ବୃକ୍ଷ ଯେ ପିନ୍ଧାଇଲେ ଫୁଲ ଉଡ଼ାଣ । ଫୁଲ ଫୁଲରେ ପ୍ରଭୁ ମଣି ମାଣିକ୍ୟ ହେ । ବାହୁ ଯେ ଶୋଭୁଥିଲେ ସିଙ୍ଘଡ଼ା ଖଇ । ପଇତ କୋଷ ମଣ୍ଡା ଜବାଡ ଦହି ହେ । ଉନ୍ନ ହେ ଜଗନ୍ନାଥ ମହିମା ଭୋର । ଭୋଗବୁହା ହେବାକୁ ପଥରଘର ହେ । ଚନ୍ଦନନୂଅଦାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଚ । ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଗଦା ବହୁକଷ୍ଟ ହେ ॥

ପାର୍ବତୀପତିଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଦିବ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳ ହାର ଚୂଡ଼ାଳ ମସ୍ତକୋଜ୍ଜ୍ୱଳ ଲଳିତଂ ।
ଗାତ୍ର କୁନ୍ତଳ ନେତ୍ର ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଭୂଷିତଂ ।
ହସ୍ତ ନିର୍ମ୍ମଳ ଦଣ୍ଡ ତ୍ରିଶୂଳ ନାଭି କୋମଳ ଧାରିତଂ ।
ହେ ଶିବାପତେ ପାର୍ବତୀପତେ ଶାହିମାଂ ଭବସାଗରଂ । ୧ ।
ପଦ୍ମଲୋଚନ ନନ୍ଦିବାହନ ଶେଷଭୂଷଣ ଭୂଷିତଂ ।
ଭସ୍ମଲେପନ ଚର୍ମ୍ମଧାରଣ ବୃଷ୍ଟିବାହନ ପ୍ରାପ୍ତିତଂ ।
ପଞ୍ଚଆନନ କାମମର୍ଦ୍ଦନ ଯୋଗସାଧନ ସାଧିତଂ ।
ହେ ଶିବାପତେ ପାର୍ବତୀପତେ ଶାହିମାଂ ଭବସାଗରଂ । ୨ ।
ବର୍ଣ୍ଣି କର୍ପୂର ରୂପ ଭାସ୍କର ପାଦେ ନୂପୁର ଗର୍ଜ୍ଜିତଂ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କାନ୍ତି ଭାସ୍କର କର୍ଣ୍ଣେ ଈଶ୍ୱର ସ୍ପୃଷ୍ଟିତଂ ।
ଭୂତ ଖେଚର ସାକ୍ଷୀ ସାଗର ଭୂଧରାଧର ଭୂଷିତଂ ।
ହେ ଶିବାପତେ ପାର୍ବତୀପତେ ଶାହିମାଂ ଭବସାଗରଂ । ୩ ।

ରଙ୍ଗସିମନ୍ତକା ନାସାରେ ମୋତି । ଅଧର ରଙ୍ଗ ରଙ୍ଗ ଦନ୍ତପନ୍ତି । ରଙ୍ଗ ଯୋହଲା କଣ୍ଠତଟେ ଦାସ୍ତ । ପୁଣି ରଙ୍ଗଣିକୁସୁମ ଶୋଭିତ ଗଳା । ମା ଗୋ ରଙ୍ଗ ତଡ଼କ ତୋ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୋହେ । ରଙ୍ଗ ପାଟଡୋର ଶୋହେ ତୋ ବାହେ । ରଙ୍ଗ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠିରେ ରଙ୍ଗ ମୁଦ୍ରିକା । ପୁଣି ତଥି ଉପରେ ମାଣିକ ଜାଗୁଳା । ୪ । ମା ଗୋ ରଙ୍ଗ କଞ୍ଚୁଳା ତୋର ରଙ୍ଗସ୍ତନ । ତଦୁପରେ ଶୋହେ ରଙ୍ଗ ବସନ । ତଦୁପରେ ରଙ୍ଗ କାଞ୍ଚିଲ ଦିଉ । ପୁଣି ରଙ୍ଗ ପାଟଝୁମ୍ପା ପିଠିରେ ପଡ଼ । ୫ । ରଙ୍ଗ ଚରଣେ ତୋ ରଙ୍ଗ ନୂପୁର । ପୁଣି ଉଦ୍ଧପୁରେ ତୋରୂପ ସୁନ୍ଦର । ୬ । ମା ଗୋ ସିଂହବାହିନୀ ତୋ ନାମ ବିଦିତ । ସ୍ତୁତି ତୋର ସକଳଗୀତ ପର୍ବତ । ଦୈତ୍ୟନାଶିନୀ କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେଖି । ପୁଣି ଦୀନ ଜାଗୁଳ ପାଦେ ତୋ ସେବ । ୭ ॥

ରାଧାନାଥଙ୍କ ଜଣାଣ ।

ଅହେ ରାଧାନାଥ । ବଂଶୀ ଛାଡ଼ି ହେଲ ଶଙ୍ଖଚକ୍ର ହସ୍ତ ହେ ଘୋଷା । ମୟୂର ହଂସ ସାରସ ଶୁକ ସାରି । କୋକିଳାଦଳ କାହେ ସ୍ୱର ଝିଙ୍କର ଫାଟିଯାଉ କାହିଁ ହୃଦୟ ମୋହର । ମୟୂରମାନେ ହେଲେ ଫୁକର ହେ । ଗୋରୁ ତରୁ ଲତା ମୃଗଗଣ । କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭ ମୂର୍ତ୍ତି ଧ୍ୟାନ ହେ । ଦାମ ସୁଦାମ ଆଦି ସଖା ସକଳେ । କାନ୍ଦି କାନ୍ଦି ବନେ ବୁଲନ୍ତି ବିକଳେ ଝର ଝର ଲୁହ ନେତ୍ରୁ ଗଳେ । ଅପେ ଲଭି ରଖ ଭୁଜବଳେ ହେ । ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରି ନିକୁଞ୍ଜ କାନନ । କାରଖାର ସବୁ ଦଶନ୍ତ ସେ ମାତ ବାଛିଲ ଖଣ୍ଡଧୂନ କବାଟ ଫିଟି । ଚେଉଁଲେ ରାମକୃଷ୍ଣ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠି । ସ୍ନାନକୁ ଯାଇ ଦେଉଳ ଯିବା । ଚନ୍ଦ୍ର କଥ ଅବକାଶ ଦେଖିବା ହେ । ପିନ୍ଧା ସୁବାସ ହୁଅ ବଦନ ଯିବା । ଉତୁରେ ହେଲେ ତହିଁ ଭଜ ପାଇବା ଦେବ । ଭଣ୍ଡାରଦ୍ୱାରେ ଯାଇଁ ହୋଇବା ଠିଆ । ଲକ୍ଷେ

ବ୍ରହ୍ମରୂପଂ ମାହିମା ସର୍ବସାକ୍ଷିଣୀ ସେବିତଂ ।
ଦେହଧାରିଣଂ ର୍ବାସିନୀ ରୂପ ଭାମିନୀସେବିତଂ ।
ଚାନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତିନୀ ହିମନନ୍ଦନୀ ଷଡଂସାଧିନୀମୋହିତଂ ।
ହେ ଶିବାପତେ ପାର୍ବତୀପତେ ତ୍ରାହିମାଂ ଭବସାଗରଂ । ୪ ।
ଦେବ ବନ୍ଦ ବ ସାଗର ଭୂଧସ୍ୱର ଭୂଷିତଂ ।
ଅଦ ଗୋଚର ପାର୍ବତୀବର ମନ୍ତ୍ରସାଧନ ସାଧିତଂ ।
ତ୍ରାହିମାଂ ଶିବ ତ୍ରାହିମାଂ ଶିବ ତ୍ରାହିମାଂ ହର ଲିପିତଂ ।
ହେ ଶିବାପତେ ପାର୍ବତୀପତେ ତ୍ରାହିମାଂ ଭବସାଗରଂ । ୫ ।

